

**'t Amsterdamse rommel-zootje, met
verscheyde minne-deuntjes, lief-lockende
vrijagie, en treffelijcke harders-sangen,
door verscheyde gentile geesten
gecomponeert. Met de antwoord op 't
Menniste susjen**

bron

't Amsterdamse rommel-zootje, met verscheyde minne-deuntjes, lief-lockende vrijagie, en treffelijcke harders-sangen, door verscheyde gentile geesten gecomponeert. Met de antwoord op 't Menniste susjen. Jacob en Casparus Loots-Man, Amsterdam z.j. [na 1650]

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_ams006amst01_01/colofon.htm

© 2010 dbnl

The logo for the Dutch Bibliography (dbnl) features the lowercase letters 'dbnl' in a blue, sans-serif font. The letter 'd' is stylized with a small hook at the top.

Voor-reden, Op het Amsterdamse Rommel-zootje.

Mee-waerde Lievertjens; wiens heldere stemmetjens de fiere Nachtegael verre te boven gaet: Ick, kome en Offere aen u Eerbare Maegdekens, dees mijn by een geraepte Liedekens, genaemt Het AMSTERDAMSE ROMMEL-ZOOTJE, daer voor yeder wat in te vinden is; voor de soete Juffertjens, wiens tedere vingertjens gewent zijn op het slaen van de Luyt, Clave-Cimbael, ofte een wel-klinckende Fluyt, of by eenige andere lusten tot vermaeck van haer bloeiende Jeught, de Edele Musijck hanteeren: ick heb op-geschaft verscheyde aengename Deuntjens op eenige nieuwe France Wijsjes; de verliefde Dochters daer heb ick voor gedist zangs-wijse hoese haer Minnaer sal ontfangen, bejegenen, aenhouwen, af-setten. Of na haer sin het blijde Ja (met duysent om-helzende kusjens) geven; alle Eerbare Dochters in't gemeen, die met een brandende Liefde (onder schijn van een beveysde Trouw) tot onkuysheyt versocht worden, een eerlijcke en reedelijcke weygeringh: (Want als de lust is voldaan, Soo is de Liefd' vergaen, seyt het oude spreek-woort,) Voor de kort-dragende Rockjens, of de Vee-hoedende Maeghden, heb ick mede in den Bant begrepen den vleyenden Damon, den klagenden Phillis, den boertigen Galathe, en gehoonden

Harder, ja (dorst ick't seggen) den bespotten Jorde; voor die geen die uyt't ver-gelegen Oosten en Westen haer Ziel-brekers zijn verwachtende, heb ick mede wat op-geschotelt; oock die haer Jeught met gestadigh grimmen en altijd neen seggen, op hoop van tot hooger te raken, mee niet vergeten, maer op een Stoof by de Wiegh, oock wat om te lollen, aen't Spit gesteken, en oft haer wat te hart vil, mogense dencken dat out Vleys noyt geacht wort, (Jonck vleys, ouwe Vis, is best op een Dis, seyt een van de vermaerste Bruyts Tafel-dienders.) Ick sou by-na onwetende een toorn van de kort gekraeghde en onbestrickte Dochters op mijn hals gehaelt hebben, door dien ick haer in mijn ROMMEL-ZOOTJE uytgelaten hadt, en wel wetende (door onlangs voor-gevallen occasie) dat het is Kruytjen roert mijn niet, soo heb ick haer achter aen na haer bespottigh (dat eenige Druckers uyt-gelaten hebben om'er schijn-heylichheit wil, soo veel eer niet willen doen, als ick) by-gevoeght, en of het u soo wel niet bevil (dat ick niet en hoop) als mijn, denckt de Drucker heeft gelt van doen. Vaert dan alle wel, en beklaeght uw geldt niet, of't zou my niet aengenaem zijn, moeyten te doen, en ondancck te halen, &c.

U E. Dienstwillige

JACOB LOOTS-MAN.

Prins Robberts Antwoort van Engelant, tegens den trotsen spijt van het Parlement.

Stem: Prins Robberts Mars, &c.

Prins *Robbert* is een Gentilman,
Sijn Vader was een *Kingh*,
En als de Bel gebroken is
Dan kloptmen met den ring. +

+

Prins *Robbert* was, doch 't Parlement,
Nu Meester is van 't Spel,
En als den Hemel niet en wil,
Het waeght het met de Hel. +

+

Prins *Robbert* is een Gentilman,
Het Parlement een Boer:
En *Fairfax* is de Besem-stock,
Daer vaeghtmen mee de. +

+

Prins *Robbert* is een Gentilman,
Het Parlement een Foel:
Het bruyt zijn Koningh in een gat
En set sich in den Stoel. +

+

Prins *Robbert* is een Gentilman,
Het Parlement is dul:
Het neemt den slechten Adel an
Voor 's Koninghs Heyligh Hul. +

+

- + (a)
- + *Als den Koningh doot is, dan wort noch door de Koninginne de macht van 't Rijck bevordert.*
- + (b)
- + *Die met Godt niet en wil, die beraet hem met den Duyvel.*
- + (c)
- + *Lucifer heeft oock zijn dienst-Heeren.*
- + (d)
- + *Lycester meende oock sijne Conquest op de Staten te maken.*
- + (e)
- + *Uylen kroonen Uylen al waren sy by lichten dage blind.*

Prins *Robbert* is een Gentilman,
 Het Parlement is dat,
 Het neemt de Kroon al van sijn Hoofd,
 En set die op sijn gat. ⁺

+

Prins *Robbert* is een Gentilman,
 Het Parlement is braef:
 Het scheurt sijn Privilegi-brief,
 En maeckt het Lant een Slaef. ⁺

+

Prins *Robbert* is een Gentilman,
 Het Raedt-Hof een Tyrant,
 Het tijght sijn Koningh leugens an
 Roof, Moort het gantsche Lant. ⁺

+

Prins *Robbert* is een Gentilman,
 Het Parlement wat gauws:
 Verrijst, ach *Quijn Elisabeth*,
 De Duyvel wort hier Paus. ⁺

+

Uw' zegen, u gesalfde Hant
 Die Godt u Vollick gaf,
 Die bant men nu uyt Engelant,
 Van alle Zielen af. ⁺

+

Uw' Godt-dienst, met u Kerck-boeck
 Die traptmen met den voet,
 End' al u Priesters Hembden wit
 Zijn droevigh Mart'laers bloet. ⁺

+

- + (f)
- + *De Slaven binnen Romen meester geworden zijnde, sagen verkeert na de Sonne; En soudent oock de Kroone soo geluckelick geset hebben.*
- + (g)
- + *Duc d'Albes onvoorsichtigheit.*
- + (h)
- + *Absalons dulligheit.*
- + (i)
- + *De Werelt valt om, en Boy wort Meester.*
- + (k)
- + *De Ape vryheyt onsuyvert de Throon.*
- + (l)
- + *De witte Choor-kleeden zijn beter dan de swarte Moort-Rocken.*

Prins *Robbert* is een Gentilman,
Het Parlement vermaert,
Dat kapt de Hel haer Staerten af,
Blijft selfs den droes op Aert. +

+

+ (*m*)

+ *Den eenen Mensch is den anders Duyvel.*

't Amsterdamse rommel-zootje, met verscheyde minne-deuntjes, lief-lockende vrijagie, en treffelijcke harders-sangen, door verscheyde gentile geesten gecomponeert. Met de antwoort op 't Menniste susjen

Quijn Lijsbeth; wat is nu u Rijck?
't Gebiedt van een Soldaet,
Of een seer slechte Republijck,
Die onder *Cromwel* staet. +

+

Prins *Robbert* is een Gentilman,
Het Parlement is sot:
Om dat het nu geen Koningh heeft,
En is oock sonder *Godt*. +

+

Godt beware den longen Koningh.

Nieuw t'samen-spraeck, tusschen *Damon* en *Dorinde*.

Op de Wijse: *Seght mijn wel soete Harderin, &c.*

Damon.

O Lief *Dorinde* weerde Maeght,
Ick sal u schoonheyt prijsen,
En steeds eer bewijsen,
Mits dien mijn behaeght:
Volmaeckten Engel,
Hoort mijn klachten aen,
Siet eens hoe dat ick hengel,
Om t min t'ontvaen,
Wilt my van smert ontslaen.

Dorinde.

Of het geluck u gunstigh waer,
En u soo veer liet komen,
'k Weet ghy soudt gaen romen
Van 't geluck soo dra,
En ick u branden

+ (n)

+ *Een Rijck sonder Kroone, een Werelt sonder Sonne, maeckt vreeselijcke wandeling.*

+ (o)

+ *Godt en is geen Godt der verwerringe.*

Maer eens had geblust,
 Ghy liet my dan in schanden,
 Neen ick heb geen lust,
 'k Ben niet beter dan gerust.

Damon.

Weet ghy wel wat de Liefde doet,
 Heb ick niet dick u Schapen
 Doen ghy laecht te slapen,
 Voor de Wolf behoedt,
 En voor 't verkrachte
 Van den Bos-god Pan,
 Die na u eer soo trachte,
 Wie hulp u daer van,
 'k Verjaeghde den Tyran.

Dorinde.

Ick heb geen koude wint ontsien,
 Daer toe geen guere buye,
 Uyt den Noort of Zuye,
 Maer op u gebee,
 Heb ick gaen drijven,
 Al u Vee gejacht,
 Om in u Stal te blijven,
 Hiel ick steeds de wacht
 Voor 't ondieer in der nacht.

Damon.

Ick eys geen loon dan weder-min,
 Voor al mijn trouwe daden,
 Isser geen genade
 Schoone Herderin:
 Mijn docht ten lesten,
 't Is mijns levens draet,
 Door dien had ick een queste,
 Maer het is te laet,
 Och Menschen toch wat raet.

Dorinde.

Ick ben u gunstigh wat u deert,
 Ick sal u trouwheyt loonen,
 En liefde betoonen,
 Maer dan swijgen leert,
 Kom dan Dorinde
 In dit Else Lof,
 Daer sal ons niemant vinden.

Damon niet te grof,
 Mijn eer verdwijnt als stof.
 Princes ydoon, dit is ten toon,
 Van alle ruyckende Bloemen,
 Maer sy wou niet komen,
 Sy was soo niet gesint:
 Sy is daer niet langh gebleven
 Met haer dertel Vee,
 In 't Zant heeft sy geschreven,
 Op 't kantje van de Zee,
 En sey mijn Lief haa-dee.

Gesangh.

Stem: *Nu sigh ondanckbaer toont, &c.*

SMorgens in't kriecken al van den dage,
 Alsser de Son sijn rijse quam doen:
 Ginck hy sijn Schaepjens te Veldewaert jagen,
 Om met bedoude graesjes te voen,
 Hy dreefse soetjens aen een Water-kant,
 Aldaer hy doen sijn Harderinne vant,
 Die hem met eenen aengenaemheyth sagh,
 Hy heeft haer geboden goeden dagh.
 Hy seyde wel soetste Harderinne,
 Waer wilt ghy doch soo vroegh nae toe,
 Rust doch een weynigh mijn liefste Vriendinne;
 Neen Harder sey sy, ick ben noch niet moe,
 Den dag begint eerst, ik en rust noch niet,
 En op het lest sy haer geseggen liet,
 Daer vonden sy een bequamen stee,
 Daer gingen sy neder sitten rusten,
 Aen eenen klaren water-kant,
 Daer hy sijn liefje wel duysentmael kusten,
 Daer hy sijn soet vermaeck in vant,
 Hy lag sijn hoofd in sijn soete Liefs schoot,
 En met sijn hantjes op haer borsjes bloot,
 Daer lagen sy beyden tot aen den middag,
 Tot dat men de Son in 't zuyden sagh.
 Doen wou mijn Harderinetje scheijen,

En met haer Schaepkens heenen gaen,
 Ick sey mijn soete Harderin wilt noch wat beyde,
 Laet het vry op Philander staen:
 Ick salse drijven nae u lust en wil,
 Ick bidt u houdt u doch gerust en stil,
 Ick salse drijven over Bergh en Dal,
 Al daer het mijn Princes gelieven sal.
 Ik seyde wel Harder wil gyse gaen drijven,
 Drijftse vry na mijn Vaders Hof,
 Ik sal hier so langen tijt wachtend' blijven,
 En met soo nam hy oorelof,
 En onderwijlen een goet afscheyt,
 Heeft met een kusjen haer adieu geseyt;
 Hy sey wel Liefste na de Sonne-schijn
 Soo sal ick weer by u mijn Engel zijn.

Een Nieuw Liedeken ter eeren de Boots-gesellen ende andere jonge Maets, die de Zee beminnen.

Op de Stem: *Van Lombaert snode.*

QUartier-Meester verheven,
 Wilt u beloften doen,
 En wilter dats alle morgen
 U Scheepjen spoelen schoon,
 Isser dan een Man onwilligh,
 Soo laet ons de weet aen doen.
 Niemand is daer onwilligh,
 Dan desen Jonghman koen,
 Provoost sal men doen halen,
 En sluyten hem in 't Galjoen:
 Hey alsulcke rebellige gasten
 Sal men loon na wercken doen.
 In 't Galjoen sagh men hem sluyten,
 Nacht en dagh seer bloot,
 Sy gaven hem niet te eten
 Dan Water en Broodt,
 Hey de Jonghman sonder genade,
 Laet hem sitten hy heeft geen noot.
 Sy gingen voor hem spreekken
 Aen ons Officiers getrou:
 Het zijn maer loose treecken,

't Is een gemaecte mou,
 Dese Jonghman sonder genade,
 Die most van de Ree als nou.
 Van de Ree sagh men hem loopen
 't Wiert den Provoost belast,
 Hy stelde sijn volck in ordonnantie,
 Daer moest wesen op gepast:
 Dese Jonghman sonder genade,
 Most met 't natte gat voor de Mast.
 Doen hy sijn recht ontfanghen had,
 Den Admirael liet hem ontbien,
 Bent ghy een Matroos met eeren,
 Laet sulcks niet meer geschien,
 Of ick zweert u by mijn eere,
 Ghy sult onder al door de Kiel.
 Op sijn woorde hy niet en paste,
 Dese Jonghman triumphant,
 Ick salder u niet naer lopen
 Met mijn hoet in de handt,
 Hey al soudt ghy my sonder genade
 Daer setten op een Eylandt.
 Op 't Eylandt sagh men hem dolen
 Met veel gepeynsen swaer,
 Het Scheepjen is hemder ontvaren,
 Hy isser gebleven aldaer.
 Jongh gesellen wilt dit onthouwen,
 Uyt den dronck spruyt alle quaet.
 Sijn hembje heeft hy uyt-getrocken,
 Hy liet het wayen daer,
 Een Engels-man heeft het vernomen
 Dat daer een Christen mensch waer,
 In sijn Bootje is hyder geklommen,
 En hy haelden hem al van daer.
 Oorlof Matroosjes verheven,
 En als ghy vaert Oost of West.
 Ey wilt het my vergeven,
 Ick raed het u voor best,
 Wilt dese Jonghman niet slachte,
 Weest u Overheydt onderdaen,
 Hey soo komje niet voor de Maste
 Of op 't Eylant ergens te staen.

Een Liedt van een jonge Ruyter en een moy Meysje.

Op de Stemme: *Het waren twee goe Liefjens.*

EEn Ruytertjen Jongh van Jaren,
 Hy vryde een Meysje soet,
 Hy vrydese vierde half-Jaren,
 Te komen in haer gemoedt;
 Hy boodse de trou en de minne was soet,
 Hy boodse de trou en de minne was soet,
 Als sy malkanderen sagen schoon Lief,
 Veranderde beyd' haer bloedt.
 Sy sprack met soete woorden,
 'k Hebt alsoo wel verstaen,
 Ghy gaet op een ander vrijen,
 Ghy meughter wel heenen gaen:
 G'hebt alle jou moeyte voor niet gedaen,
 G'hebt alle jou moeyte voor niet gedaen,
 Ghy komter my veel te selde, schoon lief,
 Daerom laet icker jou gaen.
 Dat ick jou veel te seldom kom,
 Dat 's my van herten leydt,
 Een ander Lief wil ick vrijen,
 De Wereldt is wijdt en breydt,
 'k Wil vrijen die mijner gebeuren magh,
 'k Wil vrijen die mijner gebeuren magh,
 Ghy meughter my niet gebeuren, schoon lief,
 Al vrijde ghy nacht en dagh.
 Al staen ick voor jou deurtje,
 'k En bidder jou om geen broodt,
 Ghy meughtet my niet gebeuren,
 Wel Edele Roosje Roodt.
 Oorlof mijn Lief, ick schelder jou quijt,
 Oorlof mijn Lief, ick schelder jou quijt,
 Jou hertje dat sou wel breken schoon lief
 Dat ick noch langer beydt.
 Hy stacker fijn Paert met spooren,
 Hy riever soo luyde, O mijn!
 Mijn Vrijen is nu verlooren,
 De Vrijsters die vrijen mijn,
 Oorlof het moeder gescheyden zijn,
 Oorlof het moeder gescheyden zijn,

Schenckt hy my de Roode Roosjes,
Ick Schenckje de koele Wijn.

Winter-Liedt,

Stem: Klagende drijft Phillis 't Vee.

Slet de Winter kout en bar,
Die komt seer fel aendringen,
Siet eens hoe sy even Nar,
Achter malkander wringen,
Elck een zwiert en zwaeyt soo heen,
En de Nar gaet lustigh treen,
Komt rammelend' aenstooten
Op wackere stijve kooten.
Fobert draeyt met Trijn op't Ys
Met nieu fatsoen van kleeren,
Elck pocht om de beste prijs,
De Paerden te trotseeren,
Nar, Nar, soo roeptmen daer,
Schicken vast de baen heel klaer,
Men doet sijn best in't rijen,
Om lieflijck te bedijen.
Wie is maller seytmen dan,
De Rijer of de Trecker?
Dit spottende, seyt de Meyt of Man,
En broense noch veel gecker,
Die sijn Paert best is verciert,
Met de Nar op't weytste giert,
De Nar moetmen prijsen
En veel eers bewijsen.
Dan op 't Ys, in Schuyt of Slee,
Doen een omme-reysje,
't Is dan Heerschop, wilje mee
Met dat moye Meysje:
Soo het dan in als gevalt,
Dan op 't aldersoetst gemalt,
Nar, Nar, Nar, wy krijten,
Met sonderlingh verwijten.
't Paertje brunst met groot gedruys,
Met op-gesteken ooren,
Den Avont valt, elck spoet na huys
't Is jeughdigh om te hooren,

Nar, Nar, Nar, soo klinckt de Bel,
 Heel soet past dit Narren wel,
 Van weyts en steetse pronckers
 Gelijck oft waren Jonckers.
 Elck noch een bravade doet,
 Met heen en weer te draven,
 Elck sijn lusten noch eens boet,
 En laten 't Paertjen slaven,
 Nar, Nar, Nar, soo is 't gerucht,
 Met een dreunende gevlucht,
 By Rijers en by Rijsters,
 By Vrijers en by Vrijsters.
 Dan men malt, met jockt en speelt,
 Met lacchen, en met kussen,
 Menigh soentjen men haest steelt,
 Om 't Ry-loon te versuffen,
 Blijven Nar, Nar, tot het ent,
 Ja sijn gantschelijck afgement
 Door 't loopen en door 't hijgen,
 Als sy maer soentjens krijgen.
 't Savonts by de lichte Maen
 Moet noch't Paertjen trecken,
 Maken soo de straet ruym-baen,
 't Is al om lusts verwecken,
 En 't luyt al Nar uyt, Nar in
 Om een hant vol kleyn gewin
 't Narretjen men gaet jagen,
 Om 't Meysjen te behagen.
 Maer eer dat een Jaer is om
 Siet men veel met hoopen
 Banckerot als Narren dol
 Nae Vyanen loopen:
 Dan besuchten 't Weeuw' en Wees,
 Die haer goet missen met vrees;
 't Zijn Goddeloose dingen,
 Die 't goet spot'lijck door-brengen.
 Prins, soo gecklijck niet bemint,
 Dat ghy u laet vervoeren,
 Van het eunjer wulpse kint,
 Wilt u lusten snoeren,
 Nar, Nar, Nar, soo sturfje dan,
 Houdje lustigh als een Man,

Neemt geen Paert met Bellen,
Soo sal men u niet quellen.

[Laest in 't kriecken van de dagen]

Stemme: *Jaques, Jaques, O mijn lieve Jaques.*

LAest in 't kriecken van de dagen,
Teegh ick met een soete lust,
Met een Harderin uyt Jagen,
Die Liefde brack doe onse rust:
Jager, Jager, seyd' sy, lieve Jager,
Weest doch met dit Wildt gesust.
Langhs de klare Water-stroomen
Weyden wy doen handt aen handt,
Soetjens by de Will'ge-Boomen,
Aende luwe Water-kant,
Jager, Jager, wat is 't soet te Jagen,
Aen het heuv'ligh Duyne sant.
Dees Dauws silv're dropp'len dropen
Nevens 's Jagers soet gevry,
Voorts soo scheen den Hemel open,
Ick docht dit lijckt wel spoockerij,
Jager, Jager, riep ick, lieve Jager,
Door schrick schuyt ick dichter by.
Hoe wy meerder ons vervaerden,
Over d'onverwacht gesicht,
Hoe de Goden meer op Aerden,
Scheenen neer te dalen licht,
Jager, Jager, riep ick, Jager,
Wachtje voor het Guytjes schicht.
Niet had ick dees gulle woorden
Haest ge-endicht, of de Throon,
Stont in 't sien, soo stijf met koorden,
't Was sijn Gout, O 't was te schoon,
Jager, Jager, soete lieve Jager,
Dees eer ben ick ongewoon.
Sus riep d'Jager wilt wat stillen,
En besadicht jou gemoedt,
Wat sal dit beduyden willen?
Jupijn toont hem als verwoet,
Jager, Jager, och mijn lieve Jager,
Och! hoe koockt mijn warme bloet.

Dit voor ons in als verschenen,
 Wy ons doe verstouten wat,
 Daer te treden, maer verdweenen
 In dees kostelijcke schat,
 Jager, Jager, wel mijn lieve Jager
 Wat voor Toverij is dat?
 Siet de Jager nam sijn honden
 Met veel kromme sprongen weyts,
 Heeftse t'samen vast gebonden,
 Wacker aen sijn stijve leyts:
 Jager, Jager, sacht mijn lieve Jager,
 Ghy doet veel te veel bescheyts.
 Na dit langh en jachtigh draven,
 Hebben wy ten lesten siet,
 Gekomen in behouwen haven,
 Vertelde wat ons waer geschiet,
 Jager, Jager, sprack ick, lieve Jager,
 Wat ist oock een soet verdriet.
 Of u Prins dees Tooverijen
 Oock ontmoeten in dit dal,
 Wilt van 't spreecken u doch mijen
 Anders heeft het slot noch val,
 Jager, Jager, seyd' ick, lieve Jager
 'k Ben 't die by u rusten sal.

[Ras Laura laet u Schaepjens]

Stemme: *Verdwaelde Koninginne, &c.*

RAs Laura laet u Schaepjens
 Ootmoedigh buygen neer,
 Voor d'Eelste van u Knaepjes
 Bewijst Camillis Eer,
 Daelt haestigh af voor d'Harders straf,
 't Staet u soo vry als Phillis,
 En schenckt de glans,, u Maegden-Krans
 Aen 't Hardertjen Camillis.
 Maer Phillis die versinter
 En nae Camillis staet,
 Indien sy krijght Garinter
 'k Weet s'haer genoeghen laet
 Soo 't Houw'lijck stil,, staet van Camil,
 Hoe sal Garinter weijen,

Doch dat geluyt,, darft nu schoon uyt,
 Philis sal u geleyen.
 'k Sie Camil aende Beeckjes,
 In Lauraes hartje graegh,
 Toont lieve Minne-treeckjes,
 Dies duyckts' achter de haegh,
 Camillis hoort,, het soet accoort,
 Op mijn dry-stemmigh Rietjen:
 Blaest dit gehoor,, Camil in 't oor,
 Echo, mijn Minne-Liedtjen.
 Camillis ach ! mijn Engel,
 Mijn Son, mijn Dageraet,
 Ick 't hart en Ziel vermengel
 In 't over-braeff gelaet,
 Mijn waerde Helt, Ach! Laura smelt,
 En zwemt door duysent Lonckjes,
 'k Voel mijn gemoedt,, vol grilligh bloet,
 En jeuckerige vonckjes.
 Als d'heuchelijcke Boomen,
 Dacht om mijn Lieff Camil,
 Quam smaeckelijck in 't droomen,
 En graegh in 't sluym'ren vil,
 Wat vreught soud zijn,, dat Camil mijn
 Scheen vriendelijck t'omarmen?
 En Lauraes lust,, eens wert geblust,
 Door haer Camillis Armen.

Uyt d'een in d'andere Krijgh.

[Waerde doen ghy scheyden]

Stemme: *Pronckje van dees Maegden, &c.*

1. WAerde doen ghy scheyden
 Vloog mijn vreugd' van d'aerde,
 Mijn Ziel u geleyde
 Hout dit doch in waerde,
 't Herte my bezwaerde
 Doen ick u glants verloor,
 Met suchten,, en duchten,
 Ja swerven,, en sterven
 Komt my steeds voor.
 2. Laes mijn bracke Traentjes,
 Barsten uyt haer hollen,

Maecken gladde baentjens,
 Daer sy over rollen,
 d' Oogen dick geswollen
 Die vloeyden als een beeck,
 O becke,, hoe treckje
 Mijn herte,, in smerte
 Nu ick u sie of spreek.

3. Poeselachtigh vleysjen,
 Dat ick placht te voelen,
 Mocht ick noch een reysjen,
 Door een glas sien woelen,
 't Sou mijn brandt verkoelen,
 Maer laes ick blijf in pijn,
 Ons beyden,, gescheyden,
 Gemengel,, mijn Engel
 Doet dat ick verdwijn.

4. Kom ick op de Kamer
 Daer ghy waert tien weecken,
 Men dunckt ick hoor gestamer
 Van u soet spreekken,
 Maer ick mis het smeecken,
 't Om-helsen en gevley,
 U kusjens,, u lusjens,
 U streelen,, en speelen
 Mis ick door 't geschey.

5. Gaen ick door de Velden,
Echo noemt u name,
 Daer soo hoor ick melden
 't Lof van uwen fame,
 U suyver Lichame
 Verbreyt *Pan* op sijn Riet
 Heel neurigh,, en treurigh
 Met spelen,, en quelen
 Al tot mijn verdriet.

6. Mijmrich moet ick treuren,
 Wie klaegh ick mijn klaeghjens;
 't Schijnt de aerd' wil scheuren,
 't Ruckt mijn onder saghjens,
 Maer eylaes mijn klagjens
 Die werden afgemat,
 Doe 'k haestigh,, verbaestigh,
 De wagen,, sagh jagen

Daer mijn *Son* op sat.
 7. Al de eerste stapjens,
 Die de Paertjens traden,
 So voeld' ick de tapjens,
 Op mijn hart beladen,
 Wech was doen 't versaden
 Van al mijn levens Jeught,
 Noch wacht ick,, en tracht ick
 Verlooren,, verkooren.
 U te krijgen met vreucht.

8. Eerbare Princesjen,
 Neemt van my dit Lietjen,
 Neurt het so Vooghdesjen,
 Als *Pan* op sijn Rietjen,
 Waer van my quam 't verdrieten,
 Dat weet ghy schoonste beelt,
 'k Blijf klachtigh,, eendrachtigh,
 Rechtveerdigh,, volheerdigh,
 Voort gun ick jou weelt.

FINIS.

Een Harders Klacht, over het vluchten van sijn Lief Karalena.

Op de Stemme: *Jaques, Jaques, och mijn lieve, &c.*

EEns in 't kriecken van het dagen,
 Doen den schoonen Morgen-standt,
 Op haer roode roosen wagen,
 Thoonden haer Corale mont,
 Sach ick door de Boomen heen,
 't Harderinnetje Caraleen.
 Ick verstouten my met schromen,
 Om by 't soete lieve dier,
 Eensjes aen haer zijd' te komen,
 Maer s'ontstack gelijk een vier,
 En sprack schamp're woorden uyt,
 Floris loopje na jou Bruyt.
 Ick begeer niet van jou mallen,
 Laet mijn hier met vreden gaen,
 Aen de groen begraesde wallen,
 Onder dese Linde blaen,

Daer ick hoeden wil mijn Vee,
 Tot de Son duyckt onder Zee.
 Ick zweer u mijn Caraleena,
 Dat ghy zijt mijn halve Ziel,
 Ick en volgh oock anders geen na,
 Mijn Santin daer ick voor kniel,
 Waerom dese wreetheyt straff
 Die my dalen doet in 't graff.
 Ras soo teeghse weer aen 't vluchten
 Door de dicke Lomm're heen,
 'k Saghse nae met zwaer versuchten,
 Maer helaes ick bleef alleen,
 Floris moest weer heenen gaen,
 Daer hy troost'loos quam van daen.
 Wat sal Floris gaen beginnen?
 Nu hy Caraleen is quijt,
 Floris mist by na sijn sinnen,
 Floris die barst schier van spijt,
 Floris naeck groot ongeval,
 Floor van hert-seer sterven sal.

**Een Amoureuus Liedeken, van een Schipper, die een Maegt
 beschermde van 't Onweer, voor haer Maeghdom.**

Stemme: *Alst begint.*

HET is geleden soo men seyt,
 Spelen te varen met soetigheyt,
 Alsoo ick hebbe bevonde,
 Met een geselschap soet,
 Fris ende wel gemoedt,
 Voeren sy met den vloet,
 Naer Yselmonde.
 Men seyt somtijts soo nu soo dan,
 Dat moy weer wel veranderen kan
 Al ist op Somers tijden,
 Soo als dat behoeft
 Heeft hem de wint vertoeft,
 Die al waren bedroeft,
 Daer naer weer in 't verblyden.
 Daer onder was een kalis maeght,

Die van dat onweer was versaeght:
 Sy sprack met suchten en beven,
 Schippertje goedertier,
 Salveert mijn leven hier,
 Ick sal tot u playsier,
 Mijn maeghdom u geven.
 Die Schipper nam dat woort in acht,
 Nochtans heeft hy de reys volbracht,
 Tot dat sy quame te lande,
 Van yder een persoon,
 Ontfinck hy sijnen loon,
 Behalven 't moy Meysje ydoon,
 Greep hy by de hande.
 Die Maget was geheel ontstelt,
 Zy wou de Schipper geven gelt,
 Maer Schippers woort ginck boven,
 Kom, kom mijn Liefste kom,
 Daer en baet geen meerder som,
 Dan alleen u Maeghdom,
 Naer u beloven.
 Ick heb mijn best soo wel gedaen
 Om uwe Maeghdom te ontfaen,
 Meent ghy met mijn te gecken:
 Kom, kom mijn Liefje reen
 Gaet met mijn hier alleen,
 Laet 't ander volckje gemeen,
 Haer wegen trecken.
 Dat Meysje dat sprack jongh en teer,
 Mijn maeghdom is mijn beste eer,
 Daer moet ick me voor sorge,
 Sa Schipper eens gesmult,
 Ick weet en ken mijn schult,
 Maer ghy moet met gedult,
 Mijn noch wat borgen.
 Die Schipper was een jongh baroen,
 Hy gaf dat Meysje eenen soen,
 Daer hy hem in verheughde,
 Schoon lief ick schel u quijt,
 Tot op een ander tijdt,
 Siet dat gy sulcke woorden mijt,
 Wandelt in deughden.

**Een kluchtigh Liet hoe een Vrijster 7. jaer om een Vryer kreet,
getrouwt zijnde 7. dagen, hadse hem te lanck.**

Stem, *Van Ruysse muysen.*

OCh ick mach wel droevigh schreyen
 Dat ick moet soo lange beyen,
 Daer soo meenigh rompel-vel
 Haest raeckt aen een frap Gesel,
 Daer ick ben soo hups van Leden,
 En van trony wel besneden,
 Niet te langh, noch niet te kort,
 Niet en isser dat my schort.
 Duysent tranen moet ick krijten,
 Om dat ick dus moet verslijten
 Mijnen aen-genamen tijt,
 Daer soo menigh leeft verblijt,
 Met de Liefste in de armen,
 Cupido wilt my ontfermen
 Voor Venus uwe Moeder schoon
 Toont eens dat ghy zijt haer Soon.
 Als in 't vyer hier alle dagen
 Leeft 't Salmander dier vol plagen,
 Leef ick, sweef ick, dach en nacht,
 Sonder troost, neemt hier op acht,
 Ick gae fraey vercierdt met locken,
 Schoone kostelijcke rocken,
 Mijn Lijfken is door-sne'en minioot,
 En gae met de borsjens bloot.
 Op mijn netjen schoon Karkanten
 Aen mijn Ooren fray Pendanten,
 Braseletten, wilt verstaen,
 Met de goude Sloten aen:
 Moet ick noch een Jaer passeeren
 Sonder trouwen, wilt noteeren,
 Soo sal de doot op dit termijn,
 My seer aen-gename zijn.
 Soo sy dus haer klachten deede,
 Quam een Jongman daer ter stede,
 Die van liefden haer sprack aen,
 Met drie woorden was 't gedaen,
 Neemt Jonkvrouw daer is mijn trouwe:

Nu houd' ick voor mijn Vrouwe:
 'k Hout van waerde sprack sy koen,
 Met soo gaf sy hem een soen.
 Men hiel bruyloft sonder treuren,
 't Was al Lief achter en veuren,
 Sy dacht sy was wonder vet
 Als sy hadt een man in 't bedt,
 Had sy seven Jaer gekreten,
 Om een Jonghman wilt dit weten:
 Sy nu wel tien-mael meer krijt,
 Om dats' hem waer geerne quijt.
 Hy loopt drincken alle dagen,
 En geeft my de huyl vol slagen,
 Mijn pendanten Braselet,
 Goude slooten staen verset:
 Mijn schoon rocken, wilt nooteeren,
 Daer ick eerst gingh mee brageeren,
 Heeft hy tot Oom Jan bestelt,
 Daer men briefkens geeft en gelt.
 Nu is haer den koop berouwen,
 Och seyt sy, komt dit van trouwen,
 Soo waer ick liever die ick was
 Ongebonden op dit pas,
 Maer te laet is nu mijn klagen,
 Ick en kost de goede dagen,
 Niet verdrage so my docht,
 Heer, waer heb ick my gebrocht.

Epigramma.

Wat veylt den Cupido, met sijne blinde Mars?
 't Schijnt dat hy gaet om go, of Pijlet over dwars,
 Hy stoockt,, een vier dat smoockt,, en het brandet sonder weten,
 Als Liefd' wel heeft gekoockt, so gaetmen t' samen eten
 Aen Liefdens Tafel, die, so minlijck is gedeckt,
 Dat als men tot de knie,, de Ledekant uyt treckt:

Wat Nimphen zijnder och, als Harders komen vragen?
 De slechsten souden 't noch, met d' onnoselste wagen,
 Ach! seer beveysde lief,, die graes-rijp zijt en groen,
 Al schijnt ghy so ondieft,, ick heb te qua vermoen,
 Soo 't u niet wert gevraeght,, ghy soudet selver vragen,
 Eermorgen als het daeght,, ghy hebter in behagen.

[Krispijnken bistu kranck]

Op de Stemme: *Alst begint.*

KRispijnken bistu kranck,
 Krispijnken bistu kranck, Ja kranck,
 Men sal u een Bed'ken maken
 Van snel,, rebel,, en romppompom,
 Van Stroo, al op een Banck.
 Krispijnken kreegh een sin, etc. Ja sin,
 Op een so soeten Maeghdelijjn,
 Van snel,, rebel,, en romppompom.
 Dat deed'de loose min.
 Ick voer al over Rijn, etc. Ja Rijn,
 Met een Salien Bladeken,
 Van snel,, rebel,, en romppompom,
 Dat was mijn Schippekin.
 En doe ick over quam, etc. Ja quam,
 Doe kraeyden al de Hanen,
 Van snel,, rebell,, en romppompom,
 De lichten dagh quam an.
 Ick klopte voor mijn Liefs deur, etc.
 Ja deur,
 Het deurtjen was gesloten
 Van snel,, rebel,, en romppompom,
 De Wervel wasser veur.
 Ik sey'd', schoon Lief laet in, etc. Ja in,
 En latet u erbarmen
 Van snel,, rebel,, en romppompom,
 Dat ick hier buyten bin.

Daer waren Susters drie, etc. Ja drie,
 En d'alderjonghste Susterken,
 Van snel,, rebel,, en rompompom,
 Dat liet de Lants-knecht in.
 Sy nam my in haer Arm, etc. Ja arm,
 't Scheen dat mijn hart ten Hemel voer,
 Van snel,, rebel,, en rompompom,
 Ick ruste noyt so warm.
 Maer doe ick by heur lagh, etc. Ja lag,
 Doen wast niet meer als fomfomfa,
 Van snel,, rebel,, en rompompom,
 Dat my verdrieten mach.
 Sy deckten my met Stroo, etc.
 Ja Stroo,
 En ick zwoer daer een Eedt,
 Van snel,, rebel,, en rompompom,
 Ick sliep niet meer alsoo.
 Ick vandt my daer alleen, etc. Ja leen,
 De snode hoeren alle dry
 Van snel,, rebel,, en rompompom,
 Van al en deughter geen.
 Men leyde my op een Banck,, etc.
 Ja Banck,
 En ick kon niet gerusten
 Van snel,, rebel,, en rompompom,
 Den tijdt viel my te lanck.
 Daer sat een Hoer en span, Ja span,
 Met eene sulvere spilletjen,
 Van snel,, rebel,, en rompompom,
 Daer was geen Wervel an.
 Hoe siet de Hoer op my, etc. Ja my,
 Sy meent dat ick geen Geldt en heb,
 Van snel,, rebel,, en rompompom,
 Ick heb so wel als zy.
 De meyt die veeghden Huys, etc.
 Ja Huys,
 Raet wat sy in haer Beusem vindt,
 Van snel,, rebel,, en rompompom,
 Een Penningh met een Kruys.
 Doen ick mijn Gelt was quijt, etc.
 Ja quijt,
 Maeckten sy den verlooren Soon

Van snel,, rebel,, en romppompom,
 Als eenen slimmen guyt.
 Sy smeten my 't Venster uyt, etc.
 Ja uyt,
 Had ick' er doe niet wel geweest,
 Van snel,, rebel,, en romppompom,
 Om Drie-groot en een Duyt.
 Prins of jy mee soo voer, etc. Ja voer,
 En datje oock soo raeckten vast,
 Van snel,, rebel,, en romppompom,
 Klaget dan niet jou Moer.

**Florisels vreugden-gesangh, over de getrouheyth van sijn Lief
 Amaril.**

Stemme: *Klagende dreef Phillis 't Vee.*

AMarilletje soete Dier,
 Wacker Harderinnetje,
 Stooke-brandt al van mijn vier,
 Vrou voedster van mijn sinnetje,
 Goddinne die dit Bos bewoont,
 En al de Harten na u troont,
 Die u aenschouwen
 Die moeten strack vervrouwen.
 Al quam die 't heele Circkel ront
 Met eenen blick doet beven,
 U eens te kussen aen u Mont,
 Hy sou u niet begeven,
 Veel liever hy den Hemel gaf,
 En droegh met u een Harders staf,
 Dan hy den Donder
 Sou voeren tot een wonder.
 Selfs die den Helsen Poel bewoont,
 En Cerbrus houdt gevangen,
 Die 't Hooft met Vuur en Solpher kroont
 Wanneer hy maer de wangen
 Sach van mijn lieve Amaril,
 Soo stont strack al sijn wreetheyth stil:
 De snoo Ziele-roover
 En voerde niemant over.
 Wanneer den ouden grijsen Godt,

Met sijn begruysde Haaren,
 Quam barsten uyt sijn Water-slot,
 Hy socht met u te paren,
 Voorseecker hy de Zee verliet
 En woonden met u onder 't Riet,
 In Strooje Daecken,
 Daer sou hy hem vermaecken.
 Apollo met sijn snel gespan
 Van vier gevlerckte paerden,
 Doen hy u lest in 't Bos sach an,
 Hy daelden flux ter Aerden,
 De Wagen bond' hy aen de Layts
 En vrijden met u alsoo wayts,
 Maer sijn soet stralen
 En deed' u niet verdwalen.
 Noch Hemels Heer, noch Helsche Goon
 En sal ick niet beminnen,
 Noch Water-vorst, noch Phoebe schoon,
 En staet niet in mijn sinnen,
 Sijn Scepter is een Harders stock,
 Een Boere-Py, een ruyge Rock
 Dat draeght mijn Koningh,
 Een stroojen hut sijn Wooningh.
 Geluckigh ben ick Florysel,
 Dat ick heb sulcken waerde,
 Die mijn ruckt uyt dees naare Hel,
 En bouwt mijn op der Aerden
 Een Hemel na mijn 's hartsen lust,
 Waer in mijn Ziel in vrede rust
 Tot spijt der Goden:
 Die haer tot Minne nooden.

[Galathea staect uw' snelle vlucht, en stut u teere voetjens]

Op de Wijse: *Ballet d' Alckmaer.*

Galathea staect uw' snelle vlucht, en stut u teere voetjens,
 Verlaet so schielijck niet, dit lommer groene Velt,
 En de soete stroom van de vloet daer soo veel jonge groetjens
 Aen weder-zijden op den Oever zijn ghesteldt,
 Daer het vluch gediert
 Door de Bloemtjens swiert,
 En soo vrolijck tiert en tiereliert.

Kan 't gesigt van dese beemde fris u hartje niet vermaken
 So vars bewast met dou als Tytus blonde hoofd,
 Door sijn glans maeckt dat de velden gans met Gout-draet en scharlaken,
 Bestikt des Hemels pragt en gulde schijn bedooft,
 Door dees lieve lucht,
 Tweemaal soet gerucht,
 Van 't geboomt veel rijp en eele vrucht.
 Vluchtige Nymph so hoort te minst my u Harder noch eens klagen,
 Hoe dat mijn felle vier, van uwe minne brant:
 Ick en kan het droevigh scheijen van u schoonheydt niet verdragen,
 En sterft so gy my uyt uwe Oogen bant.
 Soudt ghy dan soo straf
 Senden in een graf,
 Die u reen of oorsaeck noyt en gaf.
 Want van d'uur u blinckende gesicht en mijn lockende stralen,
 Met heete Blicxems kracht my eerst verscheenen waert,
 Op die stondt, voelde mijn Hart de wont,
 en quam ootmoedigh dalen,
 Eerbiedig tot beneen voor u voeten op der Aert,
 En met ziel en sin,
 Eert u als Goddin,
 Door oprechte Liefd' en trouwe min.
 Galatea, denckt doch in uw' sin of ghy wel zijt so aerdigh,
 So lieffelijck en soet in al het leven vint,
 Als bemint, te zijn van soo een Vrint, die u acht so veel waerdigh,
 Ey alle 's Werelts goet by u niet meer als wint,
 En beraet u niet,
 Maer blijft staen en siet
 Wie u dienst sijn leven langh aenbiedt.

[Waer mach nu 't Hardertje wesen]

Stemme: *La Maurice.*

Waer mach nu 't Hardertje wesen,
 Die mijn sijn liefd' so vaek voor desen

Met veel getraen,
 By dees Fonteyn heeft doen verstaen,
 Wiens Zieltjen met zwaer verdriet,
 Beladen ick altijd liet,
 Al wat hy say, al zijn geschray
 Kon mijn hertjen bewegen niet.
 Eens sat ick onder de Bomen,
 Daer ick mijn Liefjen van verre sagh komen
 En al sijn Vee,
 Treurden gelijk het Hardertjen dee,
 Hy zwierden aen elcken kant,
 Sijn stafjen schreef in het Sandt,
 Riep met geklagh,, ach! *Phillis* ach!
 Laet ons binden der liefden bant,
 Maer lacy klachtige woorden,
 Vluchtige *Phillis* die 't aenhoorden,
 Jae liep soo ras,
 Tot sy hem uyt 't gesichte was:
 Doen steld' ick mijn neder int 't Velt,
 Mijn hartjen was heel ontstelt,
 Het roude my seer, dat ick doen weer
 Most bedroeven den Jongen Helt.
 Den Helt wiens luchtige leden,
 Wackere tonge en fiere seden,
 Wiens soet gesangh,
 Stilletjes my tot minne dwangh,
 Nu leef ick in groote smart,
 Al blaeckende doet mijn hart
 Door luyt getier, in 't Vagevier
 Daer mijn Herder gepijnicht wert.
 Maer ach! d'ellendige Vrouwen,
 Lijdende, moeten 't by haer houwen
 't Inwendigh vier,
 Dat haer gebracht heeft in dangier,
 Daer dagelijcks in 't gemeen
 De Herdertjes met geweent
 Klaeghden het leet,, dat liefd' haer deet,
 Want sy hebbent so langh geleen.
 Quam hy my om mijn liefde vragen,
 Zijn groote smart,
 Haestelijck doen verlichtet wert,

Of herwaerts liefd' hem bedwanck:
 Maer luyster, ick hoor geklanck,
 't Is *Damon* siet, hier in dit Riet,
 Ick wil hooren sijn droevigh gesanck.

[Galathea geestigh dier]

Op de Stemme: *Moy Jannetjen*. Ofte: *Klagende drijft Phillis 't Vee*.

Galathea geestigh dier,
 Oorsaeck van mijn lusjes,
 Oorsaeck van mijn eerste vier,
 Oorsaeck van mijn kusjes,
 Oorsaeck van mijn wreede pijn
 Kussen doet mijn vrolick zijn,
 Laet ons t'samen kussen
 Om ons vier te blussen.
 't Kussen is een soete vreught,
 Want het doet leven;
 't Kussen maect mijn hart verheught,
 Wilt mijn kusjes geven,
 Kusjes soeter als het soet,
 Dat den Hemel leven doet,
 Soeter als het Minnen,
 Van ons Velt-Goddinnen.
 Het zijn kusjes suycker soet,
 Die ick krijgh van *Phillis*,
 Met kusjes word ick gevoet
 Van mijn *Amarillis*.
 Maer als *Galathea* kust,
 Hemel wist ghy wat een lust,
 Kusjes om de Gooden
 Op te gast te nooden.
 't Hoogst dat ick van u begeer
 Is mijn pijn te blussen,
 Kusje mijn ick kusje weer,
 Laet ons t'samen kussen,
 Duysent kusjes, duysent mael
 Geef ick 't bloeyende korael,
 Aen u teere tipjes
 Van u soete lipjes.
 Nu mijn soete *Galathe*
 Wilt niet langer beyde,
 Neemt my met een kusje mee

Niemant sal ons scheyde,
 Hierom wie 't behaeght of spijt,
 Ick ben doch mijn vryheyt quijt,
 En ick heb gegeven
 Om een kus mijn leven.

Harders-Liedt.

Na de Stemme: *Dat Kint, dat Kint.*

INd' eensame nacht bedenck ick mijn lust,
 't Gevogelt slaept, en ick die leggh en rust
 Met mijn Lammeren staegh,
 Verwachtende den daegh
 Als haer *Auroor*' laet sien,
 Dan soo ty ick grasent op de bien.
 Des daegs als ick mijn Lammere wey
 Op 't Klavervelt, en drooge Hey
 Als ickse breng alleyn
 Aen een soo klaer Fonteyn,
 Sonder anghst ofte schrick,
 Wie isser dan gerustiger als ick.
 Al weyden, passeer ick soo mijn tijt,
 Met mijn woeligh Vee, al na den appetijt,
 Wijl neur ick op een Riet,
 Of ick singh een Harders Liet,
 Het welck my dunckt heel moy
 Tot ick mijn Lammertjens drijf nae heur Koy.
 Ick draegh geen Liefd' , ick weet van geen Min,
 Noch hoovaerdy bekommert mijnen sin,
 Maer mijn wauwelent Vee
 Drijf ick willigh en ree
 Waer 't gevogelt tiereliert,
 En mijn hoofd met telgen geciert.
 Die acht ick so waert een goude Kroon,
 Ick liever 't Veldt als 's Hofs Palleys bewoon,
 In plaets van heur Tappijt,
 Behanghselen van Zijt,
 Is mijn Huysjen van Rijs,
 En klim, gevlecht, na des Harders wijs.
 Och offer ginch in de Weerelt soo toe,

Die soo vrolijk leefden, als ick nu doe,
 En pooghden niet na staet,
 Niemand soud' zijn gehaet,
 Maer sou in rusten koen
 Vrolijk leven als wy Harders doen.

[Klagende drijft Fillis 't Vee]

Stemme: *Yets moet ik u Laura vragen, &c.*

KLagende drijft *Fillis* 't Vee
 Door Duyn, wanneer hy moeten
 Vrolijk singen *Galathee*,
 Die hem vriendelijck groeten
 En hem aensprack met woorden soet,
 Om wien ist dat ghy treuren doet,
 Bedroeft u Schaepjens
 Dus eensaem vande Knaepjens.
 Ach! beleefde Harderin
 Sou ick niet drovigh klagen
 Nu veracht wort laes mijn min,
 Die ick soo trou gedragen
 Heb op mijn Filandres schoon,
 Maer in plaets van weerliefs loon
 Beboertse mijn lijde,
 En scheidt daer in verblijde.
 Lieffelijcke knaepje u gesucht
 Heb ick dickmael vernomen:
 Waer door ghy dick vervult de Lucht,
 Omroert de klare stroomen
 Door u hart en naer geluyt,
 Dat u stem daer weder stuyt,
 Door de bossen heenen
 En uyt daer al u wenen.
 Mijn dienst acht sy geen dienst te zijn,
 Mijn treure voor geen treure!
 Geen pijn acht sy de pijn van mijn,
 Mijn rou geen rou, waer deure?
 Haer ysvel'ge borste zou
 Bewegen tot mely mevrou,
 Noch haer vermanen
 Mijn lauw're bracke tranen.
 U soet gesicht ach *Fillis* doet.

Mijn hertje gans bekooren,
 Om u te lieven soedt gemoedt,
 Van u my wilt verhooren,
 Om my te kiezen tot u Vrou,
 Ick sal eeuwigh blijven trou
 Met hert, met sinnen,
 Toont ghy my weder-minnen.
Bosmis schoone Galate,
 Mijn Ziel doet ghy verblijden,
 Door u aengenaem deught waer mee
 Ghy 't gemoedt nu gaet bevrijden,
 Waer mee het was beknelt so seer,
 Is nu al vergeten weer,
 Door u soete woorden,
 Waer door ghy my bekoorden.

[Phillis die mijn sin]

Naer den Toon: *Robinet Morgo.*

Damon.

PHillis die mijn sin
 En mijn Ziel moet zijn,
 Schoonste Harderin
 Van den gantschen Rhijn.

Thirsis.

Damon niet soo vaerdigh
 Want mijn Galathe
 Is haer al wel waerdigh
 En u *Phillis* mee.

Damon.

Thirsis hoogh genoegh,
 Laet dat prijsen staen,
 Eer dat ick verdroegh
 Gingh ick hier van daen.

Thirsis.

Damon ick sal spreecken
 Als ick oorsaeck vin,
 Tot mijn Tongh sal breecken,
 Voor mijn Herderin.

Damon.

Wel soo veel te meer
 Alsmen soeter acht,
 's Middaeghs schoone weer,
 Voor de koude nacht,
 En de Son bequamer
 Als de Mane-schijn,
 Soo veel aengenamer
 Moet mijn *Phillis* zijn.

Thirsis.

Soo veel als men mach

Schoone dageraet
 Prijsen voor den dagh
 Die op 't heetste staet,
 En het Licht te boven
 Gaet de Duysternis,
 Soo veel meer te loven,
 Mijn Galathea is.

Damon.

Achtmen niet de hay
 Voor het dorre strandt.

Thirsis.

Achtmen niet de Way
 Voor het dorre Landt.

Damon.

Thirsis laet haer wesen
 Daer ick haer voor eer.

Thirsis.

Damon s'is gepresen,
 Maer mijn Nymphje meer.

Damon.

Schoonheyt die sy heyt
 Acht ick waer mijn leet.

Thirsis.

Wat is schoonigheyt,
 Als ick schoonder weet.

Damon.

Yders die beminnen
 Acht sijn eygen best,
 Jae maer 't is vinnen
 Alsmen 't soeckt op 't lest.

Amoreus t'samen-spraeck, tusschen *Coridon en Silvia.*

Stemme: *Malle Symen.*

Corid.

SILVIA, mijn Lief, mijn soete Enghel hoort,
 Hoe vluchtje? ey staet toch, en luystert eens een woort.

Silvia.

Coridon wilt rusten, neemt door dese lusten.
 Een die 't gesicht en klagen meer verhoort.

Corid.

Niemant ter Werelt ick minnen sal als uwe
 O Harderinne weest niet al te schuw,
 Ick geef u mijn Schaepjens.

Silvia.

O ghy loose Knaepjens
Schone woord'jens zijn 't waer ick voor grou:

Corid.

Ey Goddin! *Silvia.* 'k Acht geen Min.

Corid.

Wilt my niet versmaden.

Silvia.

Coridon. *Corid.* Lieve Son.

Silvia.

Wilt u doch beraden.

Corid.

Siet dees arme Harder aen.

Silvia.

Wilt in Min niet varder gaen.

Corid.

Laet u Ziel bewegen soet.

Silvia.

'k Acht soo geen verkregen goet.

Corid.

Schoon ghy hebt reden.

Silvia.

Stil, weest te vreden:

'k Spreeck u wel, dan niet op sulcken voet.

Corid.

2. 't Wispeltuur'ge dartel blinde Kindt,
Maeckt my als rasend', woelend', en ontfind'.

Silvia.

Laet doch sulcke praten.

Corid.

Ach! ghy gaet my haten:

Van dit brandend' vier my eens ontbindt.

Silvia.

Of ick nu wou volbrengen metter vaert

Al 't geen ghy Harder, op my begeerend' waert,

Wat sou 't dan doch wesen?

Corid.

Waer mijn ziel genesen.

'k Wensch geen liever vreughd' hier opter aert.

Silvia.

Harder, stout. *Corid.* My vertrouwt.

Silvia.

U Lam'ren die dwalen.

Corid.

Silvia. *Silvia.* Niet te nae.

Corid.

Kon't mijn ziel af-malen.

Silvia.

Coridon wat sou 't dan zijn?

Corid.

'k Beelden af de druck en pijn.

Silvia.

Daer mee 't niet gewonnen waer.

Corid.

Wilt doch eenmael jonnen maer.

Silvia.

Wat soeckt ghy varder?

Corid.

Dat dees u Harder
Kussen mocht u lipkens voor en naer.

Silvia.

3. Geen vleyery van min, of geen gesoen,
En keunt ghy my, O Coridon! mee doen.

Corid.

Seght eens u genoeg.

Silvia.

Stillijck, wilt u voegen,
Ghy bint seer versot, en al te groen.

Corid.

Rusten? O neen, O Nimphje! jonge Maeght
Ghy zijt het wit, daer het gedacht na jaeght,

Silvia.

Wel, watte kuren.

Corid.

Dagen, jaren, uren,
Niemant my mijn ziel als ghy ontdraeght,

Silvia.

Ghy bevoert. *Corid.* Ghy vervoert.

Silvia.

Ghy stort dart'le tranen.

Corid.

Ghy ontmant. *Silvia.* Wijckt de brant.

Corid.

Neen, 'k koom u vermanen.

Silvia.

Wel hoe? Coridon ghy geckt.

Corid.

Mijn vermaningh alleen streckt.

Silvia.

Om te boeten u vermaeck.

Corid.

Neen, 't waer een veel soeter soeck.

Silvia.

Ey wilt doch swijgen.

Corid.

't Is om te verkrijgen
U hart gemoedt en min voor wisse Baeck.
P R I N C E.

Silvia.

Mijn Broeders weyden 't vee in 't ander lant,

Sy souden spreeken van mijn groote schant.

Corid.

Ey wilt doch niet sorgen.

Silvia.

Neen, wacht vry tot morgen:

Mijn hart geef ick u tot een onderpant.

Corid.

Komt laet ons treden by de water-stroom,
Gaen sitten en rusten al onder dese boom.

Silvia.

Den avont komt vallen.

Corid.

Ick sal mijn Beesjens stalten,
Die nu loopen reddeloos ontoomt.

Silvia.

Siet de Ram. *Corid.* Siet het Lam.

Silvia.

Waerlijck het is wonder.

Corid.

Dat vee. *Silvia.* Hier ter stee.

Corid.

Wroeten 't bovenst' onder.

Silvia.

En de suygelingen daer.

Corid.

Drincken uyt de Beeckjens klaer.

Silvia.

Lesschen haer hoogen brant.

Corid.

By het heet en drooge sant.

Silvia.

Kom laet ons wand'len.

Corid.

Wy sullen voorts handl'en
Dat d' Harder d' Harderin doet onderstandt.

[Liefd' is een al soete lust]**Stemme: *Amour & un Playsier si doux.***

Liefd' is een al soete lust,
So kitteligh en blijde weelde:
Dat mijn gemoedt niet anders beelde
Als mijn vreught die mijn stelt gherust,
O soete bly gestreel
Blijft mijn verkooren deel.
2. Hy roemt, wie wil hem van 't geluk
Dat noyt geen Liefdens quael hem pijnde
Contrary ick doen hy my mijnde,
Ick achtent vreucht in stee van druck,
O soete bly gestreel,
Blijft mijn verkooren deel.
3. Ick acht veul meer de minste gunst,
Ja d'oogluyc van mijn alderschoone,
Als' s Konincx staf, of Gouwe Kroone,
Of 't geen den Mensch bedenckt in kunst,

O soete bly gestreel,
Blijft mijn verkooren deel.
4. Na dees alsoo soete vlam
Mijn Zielens lust na wensch ontvoerde,
Noyt blijer tijdt of lust beroerde,
Mijn geheugh als dees die benam,
Met getreur, ach! mijn min
Blijft mijn hart, ick u sin.

Een nieu Liet, van een Minnaer.

Op de Wijse: Alst begint.

PRincesse hier kom ick by nacht
Doe mijn klaght,

Daer is niemant op verdacht,
 Mijn lief die leyt in zware droomen,
 Ick en kan,, ick en kan,
 By haer niet komen,
 Hebt ghy niet gezworen trouw,
 Dat ghy souw,
 Wesen mijn beminde Vrouw,
 Nimmer soudt gy mijn begeven,
 Al kostent,, al kostent,
 Mijn Jonge leven.
 Qua klappers hebben 't al gedaen,
 Mijn verraen,
 Luystert doch na mijn vermaen,
 Die mijn Princesse sulcx seyde
 Dat ick sou,, dat ick sou,
 Van mijn Lief scheyde.
 Gelooft geen klappers nimmermeer
 Niet so seer,
 Die beliegen met onneer,
 Maer wilt altijd qua klappers mijden
 Want ghy weet,, want ghy weet,
 Sy my benijden.
 Ick wou dat den Blixem quam
 En benam
 Dese klappers uytter stam.
 Die mijn so valschelijck beliegen,
 Dat ick sou,, dat ick sou,
 Mijn Lief bedriegen.
 En dan staen ick voor haer deur
 Vol getreur,
 Maeck ick daer een groot doleur,
 Kan ick dan geen troost verwerven,
 Dan moet ick,, dan moet ick,
 Van rouwe sterven.
 Princes ick wensch u goede nacht
 Weest bedacht,
 Hier hebt gy 't , hoort doch mijn klacht,
 Die niet en vreest die minne-pijne,
 Die behoeft,, die behoeft
 Geen medecijne.

FINIS.

**Een nieu Liedeken, van 't Scheepken dat was van wit Yvoren,
ingeleyt met Ebben-hout, en de Masten waren Gout, de ballast
was van Diamanten.**

Op de Stemme: *Alst begint.*

Ick die altijd in brande moet leven
 Gelijck die Salmader in het vyer,
 Hadt my onlanghs tot rusten begeven,
 Al in het groene Wout op mijn playsier;
 Een soete slaep hadt my bevangen,
 Onder een Boecken Boom,
 Daer ick hoorde veel Vogelen sangen,
 Daer mijn over quam eenen droom.
 Mijn docht dat ick lagh in mijn dromen
 Op een hooge Bergh al by de Zee,
 En dat ick daer van verre sagh komen
 Een Schip seer kostelijck al na de Ree:
 Dat Scheepken was van wit Yvoren,
 Ingeleyt met Ebben-hout,
 Soo wel van achteren als van voren,
 Ende de Masten waren van Gout.
 Van Zijd' so waren de Kabels en Touwen
 d'Zeylen waren van Gout-Laken schoon,
 Wint noch onweder en moch hem rouwe,
 Het was dicht al van des Hemels troon:
 De Ballast was van Diamant,
 Voorwaer het was soo groote lust:
 Dat Schip dat ginck aen alle kant,
 Want het was seer toe-gerust.
 Eer het Schip het Landt begon te winnen,
 Hoorde ick al Instrumenten veel:
 Mijn docht de Goden en Goddinnen,
 Die maken daer al sulcke gequeel,
 Het ginck daer al Bancketeeren,
 Het was al sonder verdriet,
 Men gincker al vreughde hanteeren,
 Maer ten duerde heel langh niet.
 Eylaes wat is dat Scheepken ervaren?
 Regen en onweer quam daer aen boort,
 Al door *Neptunes* met sijn baren,
 Die waren op hem also seer verstoort,

De Zee begon seer haest te zwellen,
 De Wint die rees hoe langh hoe meer,
 Donder en Blixem ginck haer quellen,
 Na het Lant namen sy haer keer.
 Eer het Schip het Lant konde bekomen,
 Op een Klip die gedeckt met Water was,
 Zijn sy gezeylt al sonder schromen.
 Tot dat het Schip te gronde ginck seer ras,
 Eylaes ick ginck daer over weenen,
 Ick maeckten alsoo grooten rou,
 En doen ontwaecten ick met eenen,
 Ick en wist niet wat ick dencken sou.

P R I N C E.

Princesse ghy die daer zijt goet-aerdigh,
 En die daer dragen een hoogen moet,
 En dencken geen Jonghmans en zijn mijn waerdigh,
 Voorwaer ghy zijt veel te groot van goet,
 Scheeps ongeluck kan u wel gebeuren,
 Ongesien kan wel geschien,
 Nae blyschap komt oock wel doleuren,
 Maer ick hoop voor mijn te sien.

Een Somer-Liedeken,

Op de Stemme: *Auroraes Wangen bloosen, &c.*

Die soete Somer-tijden
 Die doen ons nu verblijden
 De Menschen over al,
 Hier in dit aerdsche Dal,
 't Verheughd' hem altemale,
 Oock Vogels soet van tale,
 Daer is seer veel geklanck
 Van der soeten Vogelen sanck.
 Men magh hem nu vermeijen
 Weer in de groene Weijen
 Die Velden om en om,
 Verciert met menigh Blom,
 Seer schoon al van coleuren,
 Veel kruyden soet van geuren
 Sietmen aen elcken kant,
 Het komt al van Godes hant.

Noch sietmen met behagen,
 Rontom veel groene hagen,
 Daer menigh kruyt aen wast,
 't Welck de Mensche wel past,
 Want men vinter met hopen
 By de wegen te koopen,
 Veel zijnder mee gerieft,
 Elck die koopt dat hem belieft.
 Dan noch door Godts vermogen
 Wassen die Boomen hooge,
 Met veel vruchten schoon,
 Staen mede wel ten toon,
 Verciert met groene bladen,
 En rijckelijck geladen,
 Met Fruyt van smake soet,
 Dat den mensch verquickt en voet.
 Wildy door 't Velt gaen treden,
 Ghy meught met vrolickheden,
 Schouwen 't werck van Godts handt,
 Die aldaer heeft geplant
 Veel Kooren dat schoon bloeijet,
 Dat menschen en vee voejet,
 Want die tot nootdruft geeft
 Godt, die alles voet dat leeft.
 't Vlas Blomcken seer schoone
 Staet ten toone,
 Al tot des menschen baet,
 Tot Oly en Lijnwaet,
 Die Oly om te branden,
 't Lijnwaet seer veelderhanden
 Is de Mensch oock bequaem,
 Het dect en ciert sijn lichaem.
 Men siet in 't Velt oock zweven,
 Schapen die Wolle geven,
 Daer men Laken van reedt,
 Daer mee den mensch hem kleet,
 Haer vleesch is goet om t' eeten,
 Men braeijet aen de speeten
 Een vette Schapen bout,
 Menigh mensch daer veel af houdt.
 Ten is niet quaet om kluuyven,
 Die 't sop van Franse druyven
 Daer mach gebruycken toe,

Het smaect ken weet niet hoe,
 Veel Vogelen die singen
 Siet men na de Marckt bingen,
 Om te smeeren de borst,
 Maer 't is meest rijck lien kost,
 Ossen, Koeyen vermeijen
 Haer in de groene Weijen,
 Soecken haer voetsel t' saem,
 Zijn den mensch seer bequaem:
 Die Koeyen melck geven,
 Daer by veel menschen leven,
 Haer Boter ende Room.
 Is den mensche willekoom.
 Die Ossen siet men slachten,
 By dagen en by nachten,
 Dat vleesch leytmen int Sout,
 Daer meenigh 't lijf by hout;
 d' Huyt isser mee van doene,
 Daer van so maectt men schoene
 Om den mensch mee te gaen,
 Soo staet het ons al aen.
 Die saten in de muyte,
 Die kijcken nu weer uyte,
 Dochters en Jonghmans koen
 Gaen wandelen int groen,
 Nu die Vogels vergaren
 Is het een tijdt om paren,
 d' Harder en Harderin
 Gaen nu t' saem te Velde in.
 Elck man al met sijn Wijfjen,
 Elck minnaer met sijn Liefjen,
 Elck Bruydegom en Bruyt,
 't Moy weertjen lockt haer uyt,
 d' Een is in 't groen geseten,
 d' Ander gaet Roomtjen eten,
 Roomtjen met suycker in,
 't Is goet peuselingh voor de min.
 Men magh oock sonder mincken
 In 't groene sitten drincken,
 Franschen vocht oft goet Bier,
 En dat met goe manier,
 Een droncxken tot vermaecken,

Een Nootjen om te kraken
't Is soo onbillick niet,
Alst met vreught in deught geschiet.
Prince voor alle saken
Wiltet doch soo niet maken
Dat ghy den Heer vergeet,
Of 't gelt qualick besteet:
Kont ghy 't des Somers winnen?
Wilt dit doch eens versinnen,
Dat den Winter weer keert,
Alsmen weynigh wint veel teert.

**Schey-Liedt, 't welck gesongen wert wanneer yemant uyt zijn
Vaderlant na het Gout-rijcke Asia is varende.**

Op de Stemme: *Sa, sa, mijn Harders Riet.*

ADieu Europa,
Nu wil ick reysen ga
Nae dat Rijck Asia,
Om te besien:
Ick heb soo langh gedacht,
Mijn vrolijck Hart dat lacht,
Dat ick werde verwacht
Te Batavia;
Ick ga besoecken de Indiaen,
Want sijne Waren
Doet mijn verklaren,
't Staet mijn wel aen.
Haer Specerijen eel,
En oock haer Zijde geel,
En Proceleynen veel
Doen mijn verblijden;
Ick sal niet zijn gerust,
Voor dat ick sie mijn lust
Aen die vermaerde Kust
Van Carmedel,
Veel wonderheden het is een vreught,
Om te aenschouwen,
Haer edel Lants-douwen
Voor de jonge Jeught.

Of het geluck soo quam
 Dat ick de reys aen nam,
 Na dat Gout-rijcke Lant,
 Om te besien,
 Daer die Edel Robijn,
 Veel Diamanten zijn,
 Den steen van Kristelijñ,
 Alsoo ick hoor,
 Die hoop ick selver te aenschouwen dra,
 Geen Lant ter Werelt, soo schoon beperelt
 Als India.
 En reysen dan soo voort,
 Lustigh en ongestoort,
 Ick segh het u aenhoort,
 Het gaet soo wel:
 Voor seven Jaren tijt,
 Ick soo mijn tijt verslijt,
 Hier mede soo gaet de Fluyt
 Na Batavia,
 Banda, Zuwater, ende Zylon,
 Oock in Terrenaten,
 Hoop icker te laten,
 Oock in Ambon.
 Daer den Noot met sijnen bast,
 En zwarte Nagel wast,
 Peper met meenigh last,
 Lack en Yvoor,
 Daer den Edelen Robijn,
 Veel Diamanten zijn,
 Den Steen van Kristalijn,
 Alsoo ick hoor,
 Die hoop ick ja selver t' aenschouwen dra,
 Adieu te garen,
 Voor seven Jaren
 Dan kom ick weer.
 Uyt Oost, na Pollo blaest,
 En Tritons Horen raest,
 Ick segge voor het laest,
 Het is nu ganck,
 Adieu mijn waerde Vrouw,
 Weest mijn als ick getrouw,
 Als Man ter Werelt souw

Mijn leven lanck,
 Ick wil niet vergeten dat Zeeuse dal,
 Oock Vader en Moeder,
 Suster en Broeder,
 En vrienden al.

Quartelaers Liedt.

Op de Stemme: *Fortuyn hoe zijdy dus ghestoort.*

't T Was een Quratelaertjen vroeg opgestaen,
 Van Alleckmaer gebooren:
 Al over de Geest quam hy gegaen,
 Om Quarteltjens te storen;
 Hy sprejde sijnen netje al neder in dat velt,
 Van Quarteltjens en hoorden hy ook gaen gewelt,
 Nochtans wou hyse stooren
 In dat soete Somer kooren.
 Met dien quam daer een moy meysken gegaen
 Met hare rooder wangen,
 O Quartelaertjen sey sy, mijn lieve vrient,
 Hebt ghy noch niet gevangen:
 Och neen, so seyde hy, wel moy meysje reyn,
 Ik hoordere van Quarteljens groot noch kleyn,
 Nochtans sal ickse vangen,
 En daer na staet mijn verlangen.
 Quartelaertjen sey zy mijn lieve buys,
 Seght my vry sonder jocken,
 Is jou Regementjen al wat kuys
 Om Quarteltjens te locken?
 Och ja, so seyde hy, wel moye meysken reyn,
 Ick hebber noch een Quarteltjen van wit Elpen-beyn,
 Wilt' gy niet met my gecken
 En ick sal het u ontdecken.
 Hy haelden daer sijn Quartel-tuyghjen
 In alsoo korte stonden,
 Sy speelden het spulletjen soo 't behoort,
 Hoort wel na mijn vermonden,

Hy roerde daer ter Steede meest het bequaemste lit,
 Altijt ging 't Quartelbeentje, quik, quik, en quick me dit:
 Het spulletjen was begonnen,
 Maer dat meysjen had gewonnen.
 Dit Liet is ons van een Quartelaer gedicht,
 Alle Vogelaers ter Eeren:
 En buyten Alleckmaer is het gesticht
 Van een moy meysken ter eeren:
 't Zijn Visschers, of Vinckers, af Voog'lers hoese zijn,
 Die fix hun tuygjen houwen, en drincken garen Wijn,
 Dees mogen haer wel generen
 Met Princen, Graven en Heeren.

Een Liedt van een Amsterdamse Dochter, die door raet van haer Vrienden een Klop is geworden.

Op de Stemme: *Van RubINETTE.*

WEI wat hoor ick lieve Vrijster;
 Datje nu een klopje zijt?
 Soete Kindt ghy dwaelt te bijster
 Datje niet wilt zijn gevrijt,
 Het is een groote spijt,
 Ghy zijt te moye meyt,
 Soetertje looft niet wat Heerroom seyt.
 'k Weet niet watte vreemde grillen
 Waerom datje kloppen meught,
 Souje eenigh blijven willen?
 Altijt sonder vrucht of vreught:
 En slijten soo u jonge Jeught,
 Ten heeft niet veel bescheyt
 Soetertje looft niet wat Heerroom seyt.
 Ey laet de Bagijnen tuylen
 Mint doch in u jonge tijdt,
 Want haer sinnen loopen schuylen,
 Gelooft oock geen Jesuyt,
 Die soecken haer profijt,
 En ghy wort haest verleyt,
 Soetertje looft niet wat Heerroom seyt.
 Soudt ghy soo u Maeghdom dragen,
 Al u leven 't waer te zwaer:

Ghy soudt het u wel beklagen,
 En spaert die doch niet voorwaer
 Voor een Paep of Biecht-va'der:
 Op dat ghy 't niet beschreyt,
 Soetertje looft niet wat Heerroom seyt.
 Laet al des Menschen in setten,
 Liever een fraey Jonghman trout:
 Soo volght ghy Godes Wetten,
 En voorts sijn geboden houdt,
 Godts zegen u bedout,
 Den Hemel u verbeyt,
 Soetertje looft niet wat Heerroom seyt.
 Een Priester moet selfs trouwen,
 En hebben alleen een Vrou,
 Eerbaer, zedigh hem dan houwen,
 En gehoorsaem kinders trou,
 Die sijn Huys wel op hou
 Soo de Schriftuer ons uyt leyt,
 Soetertje looft niet wat Heerroom seyt.
 Paulus gaet ons mee bewijsen,
 Daer sal in de laetste tijt
 Duyvels leeringh oprijzen,
 Die door bedriegelijcke nijt
 Leugens spreken altijt,
 Dat al door geveynstheyt,
 Soetertje looft niet wat Heerroom seyt.
 Trouwen sullen sy verbieden
 't Geen Godt selfs gebiet,
 En maken oock wijs de Lieden
 De Spijs te bruycken niet,
 Die Godt selfs ons nutten hiet,
 En dat met danckbaerheyt,
 Soetertje looft niet wat Heerroom seyt.
 Klopje wil ick u wat seggen?
 Ick ben geen *Theologant*,
 Ick kan 't u soo niet uyt-leggen,
 Neemt de Schriftuer in de hant,
 En leert die met verstant,
 Daer vintmen 't onderscheyt,
 Soetertje looft niet wat Heerroom seyt.
 Ey wel lieve suycker soetge,
 Stelt u hart op een goe stee,

Verkoopt al u poppegoetje,
 Santen en Santinnen mee,
 Doet eens als u Moeder dee,
 Tot trouwen u bereyt,
 Soetertje looft niet wat Heerroom seyt.
 Soetertje sou ghy nu meenen,
 U eenigh te houden dan,
 Het zijn seecker stercke beenen
 Die haer Maeghdom dragen kan,
 En leven sonder Man,
 Altijdt in reynigheyt,
 Soetertje looft niet wat Heerroom seyt.
 Dus Princes wilt hier op achten,
 Geen heyligheyt maer schijn,
 Men stoort Godt wel met gedachten,
 Wy sondigen naer 't geen wy zijn,
 't Zy Paep, Non, of Bagijn,
 Lief volght geen Paeps beleyt,
 Soetertje looft niet wat Heerroom seyt.

FINIS.

Herders Gesangh,

Voyse: Alst begint.

VLuchtige Coridon verbeyt,
 U getrouwe Silvia,
 Die haer Lammertjens al suchtende leyt,
 Warpt haer droevige oogjes na,
 Vol trane, die gane, langhs dese Wangen bleeck
 Die al rollende maken een beeck
 Inde sondige gronden,
 Wiens Borst niet en konden
 Vermurven door 't gesteen, oft geweene,
 Noch al 't vriendelijck spreecken,
 Het vleijen en 't smeecken,
 Noch vliet ghy afkeerigh heen,
 Dan in Bas, en dan op Klippen hoogh,
 Waer in dat ghy dan verschuyt,
 En went van daer in Oogh.
 Helaes dan mijn bedroefde Maeght,
 Soo haeft ghy my komen siet
 Ghy snel vlucht ende u Vee voort jaeght,

Om dat ghy klaegjens niet
 Soudt hooren, die bekooren
 Kunnen de rotsen hart,
 Die beweeght worden door mijn smart;
 Oock de Bossen, Revieren,
 Geen soet tierelieren
 't Onnosel pluym-gediert,, uyt tiert,
 Haer vlerckjens liet hangen,
 Wiens Borstjens bevangen
 Met droefheyd zijn van dat ontsiert,
 En wort geblost van dees mijn kaecxkens bay
 En oock mijn vale lipjens bleeck,
 En naere ooghs geschrap.
 Beweeght het dan alles voor mijn,
 Hoe komt het dan Coridon,
 Dat ghy my ach helaes met pijn,
 Hoe vaeck ghy mijn Son
 Ook noemden,, en roemden, u gelukkig te zijn,
 By soo veer ghy maer van mijn
 Een dienaer mocht warden,
 Ghy getrou soudt volharden
 In liefden steeds tot de dootd,, u door noot
 Sou ten grave in locken,
 Sonder eenigh ongelocken,
 Of hy vreemt die selve mochte zijn,
 En ghy beloofde aen mijn
 Hant, getrou te zijn voor mijn.
 En nu helaes breeckt gy u trou,
 Ay mijn! en acht my niet,
 Vermits ghy my laet in smart en rou,
 In kommer en in zwaer verdriet
 Vast quijne,, met pijn, door 't missen laes van u
 En zijt af-keerigh, trots en schu:
 Laes voor u mee Vrouwe,
 Die haer trouwe,, sal houwe
 Soo lang mijn Zieltgen in mijn,, sal zijn,
 Sal 'k u niet verlaten,
 Noch nimmermeer haten,
 Maer steeds vervolgen dijn:
 Waer ghy vliet of waer ghy u onthoudt,
 't Sy dan op Klip of inde Way
 Of in het dichte wout

Helaes verlaten Harderin,
 Verwisselt nu u cieraet,
 Vermits gants vruchteloos u min,
 In 't treurigh en zwaer gewaet
 Wilt kleden,, u leden, en ontsleren u Haer,
 Met Goudt en in 't Sulver zwaer,
 U spijs is droefheden,
 En klachtige reden
 Die steeds nu by u zijn,, met pijn,
 Dus wilt u wat maten,
 'k Sal u niet verlaten,
 Ghy sult zijn weder mijn
 Soo langh ick leef hier op dees Aerden-kloot,
 Zijt ghy mijn Lijf, mijn Hart, mijn Ziel,
 Tot dat ons scheyt de doot.

[Op een morge-stont gewesen]

Stemme: *Jakus, Jakus.*

Op een morge-stont gewesen,
 Om naer onsen Tuyn te gaen,
 Want ick onse koele Jakus,
 Onse groote Knecht daer staen,
 Jakus, Jakus, och mijn lieve Jakus,
 Blijft by mijn of 't is gedaen.
 Och mijn Liefste Lief waer heenen
 Dus vroegh, en noch ongekleet?
 Siet de Wolf komt na u treden,
 Vreest ghy die oock niet een beet,
 Jakus, Jakus, och mijn lieve Jakus,
 Weest doch tot mijn hulp gereet.
 Jakus say ick lieve Jakus,
 Blijft by mijn of ick ben doot,
 Ja alsoo men plagh te seggen,
 Men kent een Vrient inde noot,
 Jakus, Jakus, och mijn lieve Jakus,
 Komt toch hier in mijnen schoot.
 Onse s'Jaeck is soo goet-aerdigh,
 Hy bemint my alsoo seer,
 Flus nam hy my in sijn Armen,
 Worp mijn op de Koolen neer,
 Jakus, Jakus, och mijn lieve Jakus,
 Verlaet mijn toch nimmermeer.

Jakus sprack mijn Alderliefste,
 De Wolf is nu al verby,
 Jakus sey ick lieve Jakus,
 Schiet noch een reys na hem vry,
 Jakus, Jakus, och mijn lieve Jakus,
 Noyt en was ick alsoo bly.

[Moy Meysje ick heb voor desen]

Op de Stemme: *Alst begint.*

MOy Meysje ick heb voor desen
 U dickmael af-gevraeght,
 Of ghy mijn Bruyt wout wesen,
 Maer 't heeft u noyt behaeght,
 Wegh, wegh, wegh, wegh,
 Cupido sal u plagen,
 Ghy hebt lang genoegh met mijn gespot,
 Mijn sulcks af te vragen.
 En wilt u doch niet steuren
 Mijn soete Melis kint,
 De Hemel die wou scheuren
 Soo ick u niet en mint,
 Wegh, wegh, wegh, wegh,
 Het zijn maer minne trecken,
 Dat Jonghmans onder schijn van liefst,
 Steets met de Meysjes gecken.
 Ick zweer jou by mijn sprieu-pot,
 En by mijn Vaertjes duyve-kot,
 En by de Koe sijn steert:
 Wel, wel, wel, wel,
 Soo wil ick jou gelooven,
 En soo ghy noch wat seggen wilt,
 Mijn Ouders zijn hier boven.
 Ick segh genavont Meelis,
 En segh genavont Luyt,
 Wel heb ick jou daer Knelis,
 Wat komje selde uyt,
 Hoort Vaer, hoort Moer,
 Wat wy jou seggen souwen,
 En soo ghy 't immers hebben wilt,
 Soo sel mijn Meelis trouwen.
 Wel Meelis vaer wat dunckjer van,
 En benjer mee te vrede,

Och ja, slaet daer geen twijffel an,
 Ick hebber om gebeden,
 Wel, wel, wel, wel,
 Soo laet de Liefjens trouwen,
 Gaet heen en vaert om kost in Stee
 Wy sullen Bruyloft houwen.

[Schoonder Rosimonde]

Op de Voyse: *Alst begint.*

Schoonder Rosimonde,
 Heb ick oyt bevonde,
 Dat de Min
 't Hart des Hemels Koningin
 Noyt vermurwden door 't gewinck,
 Die sy van haer Lief ontfinck,
 Als Venus met
 Mars haer boeltje lagh te bet.
 Doch de mancke Grijsen,
 't Listigh Net van Yser,
 Met mijn hant,
 Aen de gulde Ledekant
 Hechte tot haer schant en spot,
 't Welck hem Phoeb' d' alsierende Godt,
 Belette niet,
 Als door 't lieve paers verdriet.
 Selves Jupijn de Koningh,
 Van des Hemels wooningh,
 Nam oock aen
 De gedaente eens witte Swaen,
 Om sijn Leda in 't gras
 Aen den Oever wachtent was.
 Waer hy met vreught
 Pluckten 't Bloempje hares jeught.
 Door dees Blixems stralen,
 Liet sich neder dalen,
 Godt Jupijn,
 In een gulden Regens schijn,
 Om sijn schoonste Diane,
 Die in 't soetste slaep alree,
 Door Jovis lust
 Wier oyt minnelijcks gekust.
 Als Pan hoorde singen,
 Sijn Velt-Nimph springe

In het Riet,
 Hy sijn Gaytjens dwalen liet,
 Wipten inde Biesen groen,
 Van waer Seringe doen,
 Wat dat de Harder riep,
 Hem al lacchende ontliep.
 d' Ospaensche Vorsten,
 Wiert sijn kill'ge borsten,
 Door 't gesicht,
 't Senydes in brant gesticht,
 En als d'oude Zee-Gods lust,
 Niet te recht en wert geblust,
 Heeft haer onteert,
 In een Mans gedaente verkeert.

[Ach! Moord'resse straffe Hard'rinne]

Stemme: *Alsoo 't begint.*

ACh! Moord'resse straffe Hard'rinne
 Waer heene vliet ghy met u Vee,
 Sal dan Tyter noyt u sinne
 Met sijn bidden Galathe,
 Verond're noyt gedwee,
 Of is u staele borst,
 Belust nae mijn doot,
 Daer ick willigh my sal na bereyden,
 Ach! ick voel mijn pijn vergroot,
 Die mijn 't Harte door-stoot,
 Dus soo moet ick Beulinne scheyden.
 Dus moet ick klagen,
 Tot dat my de doot
 Van dees bange Aerde rockt,
 Geduldigh verdragen dees pijn groot,
 Tot my d'Aerde heeft ingeslockt,
 Daer belofte noch stadig voor buygen sal,
 Daer Tyter leyt onder begraven,
 En elck Vogeltjen al,
 Van haer dunne Tackjens smal,
 Mijn noch huy'lende sal beklagen.
 Doch als mijn het leven,
 Dan heeft begeven
 Straffe Harderinne trots,
 Mijn geest van beneden,
 Weer rysen sal tot boven op den rots:

Die met een fel gedruys noch roepen sal,
 Tyters ziel is niet te vreden!
 Voor aleer dat Galathe,
 Van dees Klippen met haer Vee
 By mijn ziel sal woonen beneden.
 Dan sal ik u vervolgen stadig op het spoor
 Als ghy vlieden sult met u Vee,
 En stadig u noch quellen, dat alleene daer door
 Dat ghy Tyter dees ontrouw' dee,
 Die u de trouste van alle Hardertjes was,
 Die sijn Lammertjens oyt mogt weyden,
 Sweeft sijn schaduw' over 't Gras,
 Daer sijn Tranen dick als plas
 Uyt sijn wat'rige oogen scheidt.
 Dan komt het berouwen in u verharde hart,
 't Geen was te voren als een steen,
 In-dringe de klagen met bitt're smert,
 Die te voren hy heeft geleen,
 Ach! die voel ick nu in mijn teere Borst,
 Mijn al smachtende doet verdwijnen:
 Ach! geen suyv're waters dorst,
 Mijn hart noyt verlichten kost,
 Om te lesschen mijn vlammege pijnen.

Epithalamium.

Verdwaelde, niet meer dwaelt, het brengt u groote smart,
 Alsoo hier yder een te kennen gegeven wart:
 Verdwaelde Menschen zijn door hoofdeloose sinnen
 Soo wel bevonden by verdwaelde Koninginne.
 Als by het Boertigh Volck die woonen in het Velt,
 Elck Harders Pijpjen is juyst op sijn toon gestelt,
 De dry Fatael Goddins, aenvongen strijdt in desen,
 Wie van hun alle sou de schoonste mogen wesen:
 Een Harder van het Velt sy koosen op dat pas,
 Om 't vonnis daer te doen, gelijk oft Paris was:
 Venus beloofde hem de schoonste bloem bepeerelt,
 Helena Koningin, de fierste vande Werelt;
 Juno die boot hem schat, en rijckdoms overvloet;
 En Pallas het verstant, met Wijsheyts gaven vroet.
 Wat deed' dees Harder doe? de liefde deed' bewegen,
 Dat Venus van Paris den Appel heeft gekregen.
 Helena wert ontschaect in een verdwaelt verstant,
 Troja d'vrome Stadt, gestelt in heeten brant.

Bedenckt u 't is tijdt.

[Beminde,, Larinde]**Op de Stemme: *La Moresque.***

BEminde,, Larinde,
 Waer vind' ick uw?
 Mijn Harder,, wat varder,
 In 't Bosjen is 't luw,
 Gegroet soo moet mijn Nymphelij
 Van haer eerbaren Harder zijn.
 O Tijter,, ghy mijter,
 Ick kijcker dick om,
 Dees Boomen,, en stroomen,
 Daer ick dagelijks kom,
 Ghy vliet, ick siet,, mijn by-zijn vart,
 Ach! ach! hoe mach het van u hart.
 Hard'rinne,, mijn sinne,
 Die minnen al 't geen
 Dat soetjes,, u voetjes,
 Soo wacker betreen,
 U Vee,, oock mee, om uwent wil,
 Mijn haeght,, O Maeght
 Dus swijght doch stil.

[Marten maet,, ick weetje raet]**Op de Wijse: *Ick sieje wel, al gaeje snel.***

MArten maet,, ick weetje raet,
 Te komen by een Vrijster:
 Komt gaet wat snel,
 Je hoortse wel,
 Want sy singht als een Lijster.
 Ras neemt u Poock
 Eerst uyt de roock,
 En wiltse vetjes smeereren,
 Wat soo men Vaer,, nou benje klaer,
 Je moetje lustigh weeren.
 Wanght voor de deur
 Van dese sleur,
 Staen Snijders ende Wevers:
 Ja Klaes en Kloen,
 En Jan Cappoen,
 Met noch mier and're strevers
 Asje dan komt,, hiel strafjes bromt,
 En toontje vry wat wreetjes,
 Soo loopt 't gespuys
 Flucx wegh na huys,

Dus wint ghy wis de steedjes.
 De nieuwe Mart, en is niet vart,
 't Is dunckt my daer ontrentjes,
 Dit diertje woont,
 En haer verstoont,
 Daer loopen soo veel ventjens.
 Hier Barent Brom,
 En Arent Krom,
 Met Koentje, Cloentje, Douwen,
 Ongs vette Hanghs,
 En Mag're Frangs,
 Ick kant niet al onthouwen.
 Nu Marten maet,, ick gae, 't is laet,
 Ghy binter by hiel gaaren,
 Nu gaeter an, vry as ien Man,
 Maeckt datje haestt meught paaren.

[Cupido 't kleyne Wicht, heeft my ter neer gevelt]

Stemme: *La Morisque.*

CUpido 't kleyne Wicht, heeft my ter neer gevelt,
 En 't loose Boefken licht, hout my in sijn gewelt,
 Hy heeft sijn boogh en schilt op my met macht gestelt.
 Och! och! waer vlucht ghy heen, ey soete Moorderin,
 Hoe dooldy dus alleen, met een verwaende sin,
 Verdien ick dit geweene, om dat ick u bemin.
 Doen ick eerst sach die klare glants van u gesicht,
 Hebt ghy mijn hart doorstraelt, en mijn doen branden light,
 Nu smaeck ick sonder fale, die Mins felle schicht.
 U Borsjens zijn als Nectar soet, en smakelijck,
 Dit is het voetsel goet, mijn heel vermakelijck,
 Dat my steeds leven doet, in 't vyer nootsakelijck.
 Aensiet doch eens O schoon Goddin u trouwe knecht
 Mijn ziel verteert door min, mijn lichaem blijft ghehecht
 Door Liefde soomen siet, in uwe dienst oprecht.
 Hoe menigmael by nacht, wensch ick al om den dagh,
 Hoe menigmael by dagh, roep ick o my! o wach!
 Om dat ick even staegh u Nymph niet sien en magh.
 U soet gesicht is my, gelijk een Sonne-schijn,
 U soet gesicht is my een bitter soet fenijn,
 U soet gesicht is my, mijn doot en Medecijn.
 Nu dan Goddin, u is alleen dees pijn bekent,
 Loont my met weder-min, tot troost van mijn ellent,
 Laet u versteende sin verkeer en eer ick endt.

Toont oock Liefde.

Matroosen welkomst op de Rede van Batavia.

Wijse: *Vrolijkke Geesten, &c.*

DAer wert geschoten
 Al op de Ree,
 Daer komt aenstooten
 Een Schip uyt Zee,
 Na dese baren,
 Wilt kijcken uyt,
 Daer komt aen-varen
 Sijn kleyne schuyt;
 Hy komter alhier,
 Al na de Rivier,
 Stae vast nu Snese
 Met Arack en Bier.
 Na nieuwe tijdingh
 Met alle man,
 Tot een verblijdingh
 Soo vraeght men dan:
 d' Een na sijn Broertjen,
 Of na sijn Sus,
 d'Ander na Moertjen,
 Soo vraeghtmen dus:
 Of oock na sijn Lief,
 Bescheyt of een Brief,
 Soo krijght een yeder Vrager
 Sijn gerief.
 Mostert en Klaesjen,
 Die leggen an,
 Elck als een baesjen
 Met sijn Sjan:
 Men sietse laden
 Menigh Soldaet,
 Elck maeckt bravade,
 De Trommel slaet,
 En schieten dan of,
 Tot eer en tot lof,
 Ter eeren 't schoon
 Batavese Hof.
 O bloedt de potjes
 Die gaen van gadt,

Drincken als sotjes,
 Haer vol en sat,
 Siet dese groentjes
 Hebben 't soo drock,
 Van dese loentjes
 Sestigh een schock,
 Sy drincken Errack,
 Masack oock niet zwack,
 Ternaetse Boncks,
 Of Jevaensche Toeback.
 De zwarte Schaers
 Die komen voort,
 Oprechte prachaers
 Aen boort, aen boort,
 En Vent jou Fruyten,
 En Pad die Bier,
 Want jou Kernuyten,
 Die komen hier,
 Die Liplap, Piesangh,
 Die gaeter sijn gangh,
 Matroos ten lesten
 Seyt mannade wangh.
 De Boom gaet open,
 Snefje komt mee,
 Om goet te kopen
 Al op de Ree,
 Men peurt aen 't brappen
 Soo krijght men Gelt,
 Men laet weer tappen
 Tot 't buyckjen zwelt,
 Die doodingh die springht,
 Matroosje die singht,
 En laet hem hooren,
 Dat sijn keeltje klinckt.

Nieuw Matroos Liedeken,

Stem: *Van de Mossel-kreecksche Papen.*

HOort toe Matrosen al te saem,
 Die varen by der Zee,
 Zijt ghy met storm of noot bevaen,
 Godt helpt u op een Ree,

Want menigh Boots-gesel
 Haer leven moeten wagen,
 Al op de Zee rebel,
 By nachten en by dagen.
 De Zee door Gods geheugenis
 Verteert soo menigh Man,
 Die al te samen van den Vis
 Verslonden worden dan
 Maer laes, wat leyt daer an
 Waer onse Lichaems varen,
 Als Godt ons Ziele dan
 Eeuwelijck wil bewaren.
 Wat lijdt den Zeeman al verdriet
 By nachten en by dagh,
 Als hy den doot voor oogen siet
 En niet ontvluchten magh!
 Door storm en groot onweer,
 En geweld vande baren,
 Dat brengt ons dies te meer
 In anghst en groot bezwaren.
 Oock groot geweld en tegenspoet
 Lijdt den Zeeman vailjant:
 Van Turck en Roovers seer verwoet
 Worden sy aen-gerant,
 En veel Vyanden meer
 Die haer soecken te krencken,
 Die varen by der Zee
 Mogen hier wel op dencken.
 Als sy oock op een lager wal
 Door stormen drijven voort,
 Seer haestigh sy de masten al
 Dan kerven over boort,
 Dan sien sy weer de doot
 Voor oogen met vertsagen,
 Somma de sorgh is groot
 Die den Zee-man moet dragen.
 Godt helpt haer dan wel uyt den noot
 Die hem aenroepen seer,
 Hy wil niet den Sondaer sijn doot,
 Maer dat hy hem bekeer:
 Want door sijn stercke hant,
 Gaet hy den Mensch weer laven,

En brengt haer weer te Lant,
 In een gewenste Haven.
 Als sy komen te Lande fijn
 Soo is haer eerste werck,
 Te Bier of in den Brandewijn,
 Maer weynigh inde Kerck!
 't Is haer vergeten dra
 Dat haer den Heer gepresen,
 Trou hulp door sijn gena
 Uyt anghst en groote vresen.
 Als sy krijgen haer gelt in d' hant
 Soo is het haest verteert:
 Sy koopen daerom Lant noch Sant,
 't Is voor de Weerdin en Weert,
 't Is of hy 't ergens vint
 Soo gaet hy domineeren,
 Datmen soo suerlijck wint
 Siet men soo licht verteeren.
 Met VROUTJES vanden lichten aert
 Raken sy op het wilt,
 Sy moeten weder op de Vaert,
 Als 't gelt al is verspilt,
 't Is haer geen groote eer,
 Noch minder voor de Vrouwen,
 Want sy na Godes Leer
 Haer zedigh moeten houwen.
 Maer waer mach ick doch praten van?
 Wat siet men veel gepronck
 Dagelijcks langhs de Straten gaen
 Van Dochters out en jonck,
 In Hollant overal
 Siet men haer gaen brageeren,
 Het komt door ongeval,
 't Zijn geen Dochters met eeren.
 De Zeeusche Meysjes wat een praet,
 Die weten oock seer wel,
 By nacht te danssen langhs de straet
 Al met een Boots-gesel,
 En maecken groot geraes
 Met de Jonghmans wilt weten,
 't Zijn Dochters van deux Aes,
 Of het is my vergeten.

Maer is het niet een mal gelaet
 Van dese Dochters hoor,
 By nacht te danssen over straet,
 Een Speelman die gaet voor,
 't Is haer geen groote eer,
 Sy konnen 't lich'lijck dragen,
 Want in Oost-Indien veer
 Hoortmen van haer gewagen.
 De Jonghmans achten 't voor geen quaet,
 (Sy seggen 't is playsier)
 Te danssen somtijts langhs de straet
 Al met een Venus-dier:
 Maer soo de Schrift vermelt
 Soo is het haer geen eere,
 Dat sy soo schoone gelt
 Soo roeckeloos verteere.
 Dese Jonghmans en Dochters fray
 Die zijn seer wel bekend,
 Sy wonen by de Turf-kay
 Of ergens daer ontrent:
 Om dat sy eerlijck zijn
 Soo wil ick haer niet laken,
 Want is den draet noch fijn,
 Men zouse grover maken.
 Ghy Jonghmans hoort met goet bescheyt,
 Houdt doch in drincken maet,
 Want dronckenschap is (soo men seyt)
 De Moeder van het quaet,
 Leeft vry nae Godes Leer,
 Wilt quaet geselschap haten,
 Soo sal u Godt den Heer
 In vrede varen laten.
 Oorlof Matroos hoort mijn vermaen,
 Als ghy zijt in den noot,
 Roept Godt den Heer van herten aen
 Bekent u sonden groot,
 Want die van herten seer
 Berou heeft van sijn sonden,
 Die wordt van Godt den Heer
 Genesen al sijn wonden.
 Doe men dit nieu Liedt eerstmael vant
 Voeren wy over Zee,

Van Oost-Indien na 't Vaderlant,
 Naer Middelburgh de Stee,
 Met 't Schip Prins Hendrick ree
 In 't Jaer van dertigh negen,
 En sestien hondert mee,
 Den tienden Maert geschreven.

Liedeken van een Vissertjen, en een Moolenaertjen.

DEs Winters als het regent
 Dan zijnder de Paetjens diep,
 Ja diep,
 Dan komt dat loose Visschertje
 Vissen al inne dat Riet,
 Met sijne rijfstock, met sijne strijckstock,
 Met sijne lapsack, met sijne knapsack,
 Met sijne leere, van dirre dom deere,
 Met sijn leere Laersjens aen.
 Dat loose Moolenarinnetje
 Gingh in haer deurtje staen, Ja staen,
 Omdat dat aerdigh Vissertje,
 Voor-by haer heenen sou gaen,
 Met sijne rijfstock, met sijne strijckstock,
 Met sijne lapsack, met sijne knapsack,
 Met sijne leere, van dirre dom deere,
 Met sijne leere Laersjes aen.
 Wat heb ick jou bedreven,
 Wat heb ick jou misdaen
 Ja daen?
 En dat ick niet met vreden
 Voor-by jou deurtje magh gaen,
 Met mijne rijfstock, met mijne strijckstock,
 Met mijne lapsack, met mijne knapsack,
 Met mijne leere, van dirre dom deere,
 Met mijne leere Laersjes aen.
 Ghy hebt my niet misdreven,
 Ghy hebt my niet misdaen
 Ja daen,
 Maer ghy moet mijn driemael soenen
 Eer ghy van hier meught gaen,
 Met sijne rijfstock, met sijne strijckstock,

Met sijne lapsack, met sijne knapsack,
 Met sijne leere, van dirre dom deere,
 Met sijne leere Laersjes aen.

Een Amoureuus Liedeken,

Op de Stemme: *O Paris wreet, &c.*

EDel Karsouw
 Maeghdeken suyverlijcken,
 Doet u Dienaer bystant,
 In liefden getrouw
 Wilt my doch niet bezwijcken,
 Maer biet hem eens de hant,
 Want sijn herte brant,
 't Welck zwaerlijck is te lijden:
 Als het u belieft schoon Lief,
 Soo kondy my verblijden.
 Pyrames die
 Verlanghde noyt soo seere
 Al na de Liefste schoon,
 Maer ick verlangh
 Schoon Lief wel tienmael meere,
 In 't hart spandy de kroon,
 Onder eenen boom
 By een Fonteyne reyne,
 Daer de wilde Leeuwen ydoon
 Haer jonge leven eynden.
 Met zwaer gepeys
 Moet ick nu laboureeren,
 Nacht en dagh soo zwaer!
 Mocht ick voorwaer
 My selven avontueren,
 Om te verwinnen haer,
 Suyver ende klaer
 Soo zijn oock al haer leden,
 Sy heeft eenen fieren ganck,
 Ende eerbaer van zeden.
 Och of sy waer
 Als Medea de schoone,
 Op my alsoo verliefte,
 Die door Jason
 In 't hert leet pijn ydoone,

Doen hy den strijt aen hief,
 Maer hy heeft besuert
 't Welck noyt en was begonnen,
 Heeft door haer eygen persoon
 't Gulden Vlies gewonnen.
 In eerbaerheyd
 Suldy aen my bevinden
 Trouheyd tot in den doot;
 En u altijd
 Met hart en sin beminnen,
 Amoreus Mondeken root,
 Liever den doot
 Lust my voor u te sterven,
 Dan schoon Lieveken minjoot,
 U blijd' aenschijn te derven.
 Gelijck certeyn
 Het Tortelduyfken kleyne
 Dat van sijn Gaeyken scheyt,
 En treurt alleyn,
 Op eenen Boom in 't pleyne,
 Die hy daer vant bereyt,
 Sijn hart dat schreyt
 Met inwendigen rouwe,
 Sal het zijn, soo moet het zijn
 Scheyde van u Karsouwe.
 Oorlof hier mee
 Ghy Dochters suyverlijcke,
 Maeghdekens excellent,
 En acht niet op
 Nijders tongen vriend' lijcke
 Die u komen ontrent,
 Maer u van haer went,
 En stelt al u betrouwen
 Op den Almogenden Godt,
 Ten sal u niet berouwen.

Een Liedt van een Graef en een Herderin.

Stem: Prins Robberts Mars.

Graef.

SEght mijn wel soete Herderin
 Wat maeckt ghy in dees Wey?

Verlaet u Schaepjes om mijn Min,
 En oock de dorre Hey,
 Ick sal u maken een Gravin,
 En kleeden in 't Fluweel:
 Daerom wel soete Herderin
 Gunt mijn u Min geheel.

Harderin.

Houdt mijn ten besten goeden Graef,
 En stoort u niet op my,
 Ick heb een ander Minne-slaef
 Die staet mijn stadigh by;
 Dat is den Herder *Coridon*,
 Die laet mijn niet in noot;
 Soo is 't oock recht dat ick hem gon
 Mijn Minne tot der doot.

Graef.

Laet desen Herder (soete blom)
 Wilt mijn Vriendinne zijn;
 Want hy 's een plompaert bot en dom,
 En ghy seer schoon en fijn:
 Daerom verlaet hem soete Maeght,
 En toont u gunst aen my,
 Ick sal u schencken onbeklaeght,
 Geldt en Kasteelen vry.

Harderin.

Geloof niet dat beloften Heer,
 Mijn Min verand'ren sal;
 Al gaeft ghy mijn noch tien-mael meer
 Dan u Kasteelen al;
 En daer toe noch u gelt en goet,
 Dat ghy hebt in de kist;
 Mijn *Coridon* ick minnen moet,
 Had ghy dat wel gegist?

Graef.

Ghy doolt van reden Herderin,
 Vermits ghy mijn versmaet;
 Verandert doch u soete min,
 En desen plompert laet:
 Het is u beter dat ghy woont
 Op 't Hof al van een Graef,
 Als dat ghy u nu soo slecht toont,
 Te blijven by een slaef.

Harderin.

Veel liever woonden ick gerust
 Met mijnen armen Knecht,
 Al daer ick werd' van hem gekust,
 Uyt reyne Liefd' oprecht,
 In een slecht boeren-huys of stal,
 Dan op u groot Kasteel,
 Rontsom beset met Gracht en Wal,
 En leven in krakeel.

Graef.

Schoonste Lief en blijft niet doof,
 Verlaet den slechten bloedt;
 Daer is geen twist, geeft mijn geloof,
 Ick maeck u rijck van goet;
 Als mede Edel van Geslacht,
 Daer meenigh schoon Juffrou,
 Met Hart en Ziel, dagh ende nacht,
 Wel na verlangen zou.

Harderin.

Geen lust van stam, noch gierigh hart
 Mijn locken sal tot u,
 Coridons Minne blust mijn smart,
 En maeckt mijn van u schu,
 Daerom vertreckt vry Hoofsen Heer,
 U streecken ken ick niet,
 En soeckt niet door u streken meer,
 U list aen mijn verdriet.

Graef.

Adieu, o wreede Herderin,
 Ghy zijt vol haet en nijdt;
 Adieu, o Maget sonder Min,
 Maeckt niet dat het u spijt,
 Dat ghy mijn Minne dus versmaet.
 En na dien Plompert helt,
 Adieu, ick u nu oock verlaet,
 Maer 't herte blijft ontstelt.

Herderin.

Adieu, Schoon-spreker vol van rom,
 En snorcker van u goet,
 Gaet vry heen en siet niet om,
 Ick min een slechten bloedt,
 Dat is den Harder Coridon,

Ick hem niet en verlaet;
 Het is mijn Hert, mijn Licht, en Son,
 Vaert wel Hansje Schoon-praet.

[Ach schoone Krieckelia]

Op de Stemme: *Alst begint.*

ACh schoone Krieckelia,
 Waerom is 't dat ghy klagent drijft u Vee?
 'k Volgh u voetstappen na,
 Dus barrevoets strantwaert by de wilde zee,
 Met dees mijn kudde al drijvende voort,
 Op hoop mijn klachte mogt zijn verhoort.
 Ghy bidt my om mijn Min,
 Die ick *Teagenis* langh voor desen gaf,
 Die noyt sijn Harderin
 Verlaten sal, al waert dat hem een staf
 Van Gout wert voor de zijn geboon,
 Hy ruylden geen Min voor 's Konincks Kroon.
Teagenus sijn Trouw
 En ken ick Harderinetjen laten niet,
 Maer denck O schoone Vrouw,
 Hoe menighmael ick heb door u gebiedt,
 U Lammertjes by een vergaert
 Als ghy niet wel te pas en waert.
 Ick kent dat ghy u dienst
 Gewilligh hebt gepresenteert aen mijn,
 Maer lacy! op 't onversienst
 Veranderde mijn sinne weer van dijn,
 Soo ras als ick dees Jongen Helt
 Sijn Vee sagh drijven door het Velt.
 Ses Jaren is 't verleen,
 Dat ick het ooghs gegluer van u in nam,
 Was 't eerst ghy my verscheen,
 Dicht by de Beek daer 't ruyschent water quam
 Af-vallende van de klippen neer,
 U eerst groette, en ghy my weer.
 De groet die ick u dee,
 Was uyt vrientschap, en niet uyt liefdens Min,
 Vermits *Theagene*,
 Al langhs te vooren was in mijnen sin
 Gehuysvest, daer hy noch in woont,
 Dus houdt u stil, en my verschoont.

Een Liedeke vande drie Soldaten die in 't Rotterdammer Bier saten.

Op de wijze: *Het waren drie Soldaten, Inde koele Wijn dat sy saten, &c.*

DAer waren drie Soldaten,
 Sy droncken en sy aten,
 Sy waren vrolijck hier
 In 't Rotterdammer Bier,
 Toback mocht niet manckeeren,
 En men speelden op de Lier.
 2. Soo laet ons vry domineren,
 Niet vragen wat wyder verteeren,
 Daer sullender drie zijn,
 Drie moye Meysjes fijn,
 Hey sy sullent gelagh betalen,
 Laet ons lustigh vrolijck zijn.
 3. Het Kaertje ginck rondomme,
 Ter eeren de schoone blommen,
 Ick heb dubbelt Roem en trits,
 O moye Meysje frits,
 Ghy moet t' avondt by mijn slapen
 Hey dat loof ick jou gewis.
 4. Sy den Ruyter op haer kamertje leyden,
 Haer leetjes van malkander spreiden,
 Mijn docht in mijn gemoedt,
 Mijn docht het was soo soet,
 Als icker noch om dencke
 Soo verandert my mijn bloet.
 5. Hey Meysje begon te klagen,
 Mijn dunckt 't begint te dagen,
 Den Ruyter die sprack saen
 Ick moet nu rijden gaen,
 'k Hoor de Trompetten blasen,
 Hey het is met mijn gedaen.
 6. Sy sprack noch met een kusje
 Ey boet noch eens mijn lusje,
 En sadelt dan u Peert
 Mijn liefste lief seer weert,
 En komt dan morgen weder,
 Ja soo vroegh als ghy begeert.

7. Ghy Ruyters en Lants-knechten
 Die de Meysjes wilt bevechten,
 Bevechtse sonder geweer,
 Soo doe jy haer geen seer,
 Dan seggen sy goeden avont,
 Komt vry overmorgen weer.

Nieuw kluchtigh Liedt van een eerloose Bruyt.

Stem: *Langer eer mijn Lief vertoog, &c.*

Ick die uyt mijn Lantsdou
 Met beloften van trou
 Uyt gevaren was,
 Wort door mijn vrome daet,
 Bedrogen en versmaet,
 Van een loose Tas.
 Mijn conversatie waer
 Steets vriendelijck by haer
 Ja nacht ende dagh,
 Geen Dochter van 't Aertrijck,
 Hoe schoon en treffelijck,
 Ick oyt liever sagh.
 Ick gafse daer mijn hant,
 En mijn Trouw te pant
 Tot een onderscheyt,
 Om eerst te varen na
 Dat schoon Brasilia,
 En sy was bereyt.
 Ons woorden bleven dus
 Met een vriendelijck gekus,
 Soo scheyden wy twee:
 Na Tessel reysd' ick voort,
 Ick most komen aen boort,
 Want ons Schip was ree.
 Eick als een kloeck Matroos
 Aldaer sijn werck verkoos
 Seer wacker van hant,
 Ons Constapel gaf vuyr
 En wy sonder getruyr
 Seylden stracks van 't Landt.
 Ons lijden en verdriet

Achten ick min als niet
 Noch perijckel groot,
 Als ick docht om mijn Vrouw,
 En dat ick rusten sou
 Soetjes in haer schoot.
 Hoe dickmael is 't geschiet
 Dat ick songh dit Liedt
 Met helder geklanck,
 Als ick stont op Schilt-wacht,
 Te schilderen by nacht
 Soo waer 't mijnen sanck.
 O Winden uw' aenstelt
 Dat ghy dat golvigh velt
 Niet geheel verbaest,
 Blaest soetjes na mijn sin
 Dat ick by mijn Goddin
 Doch magh komen haest.
 Een vlamigh heet gemoedt,
 My seer verlangen doet
 Dat gestadigh mint,
 De baren woest gespat
 My niet verkoelen dat,
 Regen nocte Wint.
 't Klaer blinckende gestart
 Die de Wolcken swart
 Ende niet verdwijn,
Diana toont haer licht,
 Maer veer van mijn gesicht
 Is mijn Liefs aenschijn.
 De gefaemde Trompet
 Klaer-kinckende geset,
 Blaest doch overluyt
 Dat ick het magh verstaen,
 Eer Phoebus sal opgaen,
 Tijdingh van mijn Bruyt.
 Geen Vrouwen in Hollant
 Of waer dat ickse vant,
 Hebben my bekoort,
 Soo dat ick reyn en kuys
 Quam vroom en eerlijck t' huys
 Soo als dat behoort.
 Eylaes wat lijden zwaer,

Wat droefheyth hoor ick daer
 Die my 't hert door-sneet,
 Dien ick hiel voor mijn Lief,
 Ontsteelt my als een Dief
 Van Beloff' en eedt.
 O seyde' ick valsche Mont
 Die my 't hart hebt door-wont,
 En nu niet geneest,
 Ghy toont meer onbescheyt,
 En meer tyrannigheyt
 Als het wreedste Beest.
 Vaert wel met uwe Trouw
 Ghy sinneloose Vrouw,
 En ghy lichte Scheuck,
 Hebt ghy my nu gehoont,
 Het quaet sijn Meester loont,
 Gedenckt aen die spreuck.

['T Soet Gevogelt hoortmen singen]

Stemme: *Tiereliere,, dart'le diere.*

'T Soet Gevogelt hoortmen singen
 In het Wout,
 Niemand kan hem hun weeld' bedwingen
 Waer 't oock hout:
 Maer ick vin,, en versin,
 Dat de Min,, 't singen my belet
 Ach wreede Wet.
 2. Achter 't Lommer moet ick schuylen,
 Met Godt Pan,
 By de Sayer duyst're kuylen
 Wat ick kan:
 Schoone Son,, die 't hart won,
 En mijn kon,, doen volgen u gebiet,
 U laten niet.
 3. O Goddin mijn schoon der schoonen,
 Siet de Krans,
 Daer ick soud' mede Kroonen,
 Aen den dans,
 Soo ghy my,, d'Harder dy,
 Stelden vry alderwaerste Harderin,
 Door u weer-min.
 4. *Laura* laet u Lipjes kussen,
 Bid ick uw',

Om der Sonnes hett' te blussen,
 Zijt niet schuw,
 Komt doch voort,, spreeckt een woort,
 Niet verstoort,, uwen *Menander* haet,
 Jont hem genaet.
 Sult ghy mijn Princes genesen
 Alle mijn smart,
 Sult ghy Lief genadigh wesen,
 Dit mijn hart,
 Soo sal 't leet, dat ghy deet
 En wel weet,, my moeyen nimmermeer,
 Door 't haest verkeert.

Harders-Liedt.

Stemme: *In den Haegh in 't Voor-Hout, onder de Boomen, &c.*

WAcK're Harders vrolijck,
 Luchtigh aen der Heyde,
 Laet den grijsen molijck
 't Vee alleenlijck weyde,
 Want 't is tijt
 Dat ghy der zijt
 Daer men 's Wijngaerts looten snijt.
 2. Siet hoe dicht de heuvele
 Vol zijn van Najaden,
 Laet u Nymph nieu sneuvele,
 't Mocht haer ergens schaden,
 Want het stof
 Te swaer en grof
 Plucken sy 't gereetste of.
 3. Tijter laet u Schaepjes
 Onder d'holle Eycken,
 Voeght u by de Knaepjes
 Die vast opwaerts reycken,
 Nae de kuyn,
 De pop'le bruyn
 Gelijck d'Harderinetjes in 't Duyn.
 4. Van 't gewas der Velden
 Gaen ons schueren swanger,

Dus dat wy uyt-stelden,
 Onse Jaer-feest langer,
 't Waer een schant,
 Komt hant aen hant,
 Moet den Ooft-May zijn geplant.
 5. Coridon is wacker,
 Siet hem inde Kuypen
 Parssen op den Acker
 Dat de Besjes druypen
 Van het nat,
 't Geen Jaerlijcks wat
 Bacchus ons geschoncken hadt.

Mocht ick, lck sou.

Jaer-Liedt in 't Sot.

Voys: *Van een Boer die Jasper hiet.*

't OUwe Jaer dat is vergaen,
 't Nieuwe dat komt weder aen.
 Elck gaet hem seer verblijje
 In dees vrolijcke tije:
 Men brast en schenckt, met stort en plenkt,
 Men stelt nu druck ter zije,
 Men om geen kommer denckt.
 Lijsje, Joosje met menkaer,
 Singen nu het Nieuwe-Jaer,
 Om daer meer mee te winnen
 Als sy wel doen met spinnen,
 Voort sietmen var, slecht volckje bar
 Die mee met blije sinnen,
 Vast loopen met de Star.
 Alle deuntjes zijn voor handt,
 Men speelt Koninckjen in ons Landt,
 Elck gaet een Briefjen trecken,
 Om soetheydt te verwecken,
 d'Een wert de Sot,, d'ander Marot,
 Met die gaetmen dan gecken,
 Die sulcks krijght tot een lot.
 d'Kopper-dagen komen voort,
 Men doet niet dan me snijt en moort
 An Hoed'ren en Cappaenen,
 An Duyven en Kalkoenen,

Men braet, men went,, men kerft, men ent
 Pasteijen, Venesoenen,
 Blijven niet ongeschent.
 d'Vastelavont die komt an,
 Geeftme ien Pankoeck uyt de Pan,
 Danst Joosje, 't arge krotje
 Op 't romle van sijn Potje,
 Met menigh kluyt, heel over luyt,
 Tromt Sibrich op het schotje,
 Komt uyt jou vuyle Bruyt.
 Voor den dagh springht smear'ge Els
 Mid en om ekeerde Pels,
 Gaet dansse ende springe,
 d'Andere boertigh singe,
 Het bommetje slaet, en 't tangetje gaet,
 Jae sulcke drollige dinge,
 Sietmen dan by de straet
 Dus gaen we de tijdt vast quijt,
 Geurtje die heel yvrigh vrijt,
 Gaet hem dan verstouten
 Om sijn Liefste te souten,
 Met suycker goet, van 't beste soet,
 Op hoop hy in haer bouten
 Mocht raecken die goe-bloet.
 Prins ten lest soo roeptmen dan
 Leelijck en luyt met alle man,
 Helpt houwen en helpt knoopen,
 Vastelavont wil ons ontloopen,
 Dan seytmen daer,, d'een met den aer,
 Dus ver gaetmen hem doopen
 In 't soete Nieuwe-Jaer.

Granida tot Dayph'lo.

Op de Stemme: *Om een die ick bemin, Leef ick in rouwe.*

HOe lieff'lijck blinckt de deught
 In kuysche Zielen,
 Even wanneer verheught
 De snelle wielen
 Des grooten Hemel-vooghts sijn vier'ge stralen:

Heft opwaerts uytter Zee,
 Verlicht Menschen end' Vee,
 Oock Bergh en Boomen mee,
 Dat sy niet dwalen.
 Vaert wel dwingent gewaet,
 Scepters ende Kroonen,
 Adieu verheven Staet,
 Wanckele Throonen,
 Het Claver-weegjen kan my bet vermaken
 Als al het grootste goet,
 En 't schijn-menigh begroet,
 Van menigh hoovaerdigh bloet
 Haer ydel kaken.
 De drupjes Lief die van
 Uw' Hutje droppen,
 Meer soetheyt brengen an,
 Als 't gulsigh kroppen
 Van Wijn uyt Guld' of Silv're vaten,
 Dees laegh in diepe rust,
 Is met geen sorgh gewust,
 Als d'nimmer Sotte lust
 's Princesse Staten.
 Wel-booren Harder schoon,
 U Lief sal komen,
 Dewijl de groote Throon
 Met kreup'le Dromen,
 En kommer-siecke slaep is heel omvangen,
 Ghy Nachtegaeltje kleen,
 Vliecht haestelijck voor heen,
 Booschapt *Dayph'lo* met een,
 Niet te verlangen.
 Ick kom, mijn Lief, ick kom,
 Weest niet verslegen,
 'k Heb mijn gesin wed'rom,
 Na 't Hof gekregen,
 O soete eensaemheyte vol alder vreughden,
 Nu is *Granida* veyl,
 Mijn Troostertje, mijn Heyl,
 Wegh met de Tropen steyl
 Van 's Hof's ondeughden.

Dayph'lo aen Granida.**Op de selfste stemme.**

PArsische Koningin
 Hoe kent geschieden?
 Dat ghy u preuts gesin
 Om my komt vlieden,
 Om my (segh ick) helaes! onnos'le slave,
 Daer u een Konincks Soon,
 Bidt om u Min tot loon,
 Der *Parssen* trotse Kroon,
 Oock Ziel en Have.
Granida is die dronck u soo veel waerdigh?
 Die 'k uyt een schult u schonck,
 Dat ghy soo vaerdigh
 Mijn Min hebt in-gesmaeckt, Ter Ed'ler ziele;
 Ick waende niet te min,
 Of ghy waert een Goddin,
 Want noyt geen Harderin
 My soo beviele.
 Lust u in plaets van Gout
 Uyt Aerde vaten,
 U Lipjes 't water kout, Te slerpen laten,
 Haeght uw' mijn Hut veel meer als 's Koninghs Zalen,
 Daer men aen elcken kant,
 De witte marm're want,
 Met gulde ciersels spant,
 Die flick'rent pralen.
 Wat heeft de schoonhey schoont:
 t' Samen gekneden,
 Eer sy ons heeft getoont
 Soo suyv're leven,
 Met deucht geciert, En heuscheyt boven maten,
 O overschoone Son,
 O levendige Bron,
 Die noyt geen Prins en kon
 Winnen met Staten.
 O wonderlijck beloop
 Wiens blinde lucken:
 Die om geen Gout te koop

Was, komt my plucken
 Uyt so veel Princen braef, en trotse Helden,
 Een Harder arm en slecht
 Treet met *Granida* in Echt,
 Daer menigh Eelingh om vecht
 En 't mach niet gelden.

Den Hollantschen Jan-Potasie.

Stemme: *Astrea waerde Nimphe soet, &c.*

WAt sie ick ginder op de straet?
 't Schijnt wel een Monsieur
 Aen sijn gelaet,
 Ken ick hem noch van veur,
 Hy heeft een Veder op sijn hoet,
 Sijn Mers hy open doet:
 Op sijn stellazy,
 Roept hy Courasy
 Koopt wat van mijn Goet.
 Sijn broeck en heeft niet eene ploy,
 Sijn Wambas is voor stijf,
 Op sijn Franscop,
 Staet hem het heele lijf:
 Sijn Mantel na de nieuwe snee,
 Sijn kous en schoene mee:
 Hy nam een Packje,
 Uyt sijn knap-sackje
 Hoort eens wat hy dee.
 Hy sey, goe morgen al-ee-mael
 Die hier rontomme staen,
 Duyts, Engels, Wael,
 Francoys, Schot, Italiaen,
 Ick stel hier alle Jaer mijn Tent,
 Soo een yder is bekend:
 Ick heb voor desen,
 Hier oock genesen
 Menigh Accident.
 Soo kom ick weder op dit pas
 Om te doen mijn profijt,
 Opent u Tas,
 En maect mijn Balsem quijt:

Ghy hebter vijf voor eene prijs,
 Geel, groen, root, blaeu en grijs,
 Voor vijf, ses stuyver,
 't Maeckt u soo suyver
 Als een Patarijs.
 Bon's Jan Potasy is mijn naem,
 Ick koock Potaesy soet,
 Ick ben bequaem,
 Te maecken Balssem goet:
 Veel Luyden die ick oock genees
 Als ick mijn kruyden lees,
 Ick heb bevonden
 In korten stonden
 Aen een Boer hiet Kees.
 Den groenen Balssem is soo eel,
 Voor een vervuylde Maegh,
 Of een qua Keel,
 Gebruyctse alle daegh,
 Des morgens als ghy vroegh op staet,
 Of als ghy slapen gaet,
 Bon Medecijne
 Voor de Tant-pijne,
 Oock voor de krawaet.
 De Roode Balssem is soo goet,
 Voor pijn al in de zy,
 't Verdrijft quaet bloet,
 't Maeckt u van pijn vry,
 Sy genese strack tot uwe baet,
 Voor de Wonde oock niet quaet:
 Voor snee, voor houwe,
 Voor de Jonckvrouwe,
 't Is goet stopt de gaet.
 Het geele Poertje met het blaeuw,
 Dat is oock seer bequaem,
 Als ghy bent flaeu,
 Soo strijckt op u Lichaem,
 Sy genesen stracks in korte stont,
 Oock scheur-buyck inde Mont
 Smeert met u hande
 Maer aen u tande,
 Het maeckt u stracks gesont.
 Sa sa korasy koopt doch wat,

Ick moet hier haest van daen,
 Een ander pad
 Moet ick dan weder gaen,
 Adieu Monsieurs Madame al,
 Adieu in groot getal,
 Ick moet vervare,
 Op een ander Jare
 Ick weer komen sal.
 Vraeghter yemant na mijn Naem,
 Of naer mijn goede Kruyt,
 Ick woon bequaem,
 Pover Soldaet hanght by my uyt,
 In den Hout-Tuyn of daer ontrent,
 Hou ick mijn Logiment,
 Bon 's Jan-Potaesy,
 Monsieur kourasy,
 Ben ick wel bekent.

Het Kluysemarinetjen.

Stem: *In 't voorjaer eer Auroor brak uyt.*

NU onlanghs even eer de Son,
 Snoepte Daus silvere druppelen:
 En dat het nuchtere Kruyt begon
 Door soete Lucht te huppelen
 Ick bandt de Leyts mijn Winde-loos,
 En nauw snuffelende Brackjes,
 Om gans onveyl te maken 't Linde-Bos;
 Met haer verborgen Tackjes,
 Verwachten wat grof Wilt, Sy my daer sporen op,
 Of wat verstrande Hase sich noch legert in een grop.
 Die naeuw gedaen, ick maeck geleyt
 Op mijne Jagers Hooren,
 Die snelle Winden flucks voor uyt,
 Met op-gestegen Ooren,
 Sloegen 't slencker-paetjen in,
 Soo veer mijn Oogh mocht reycken,
 Daer ick de gront vant na de sin,
 Met krom-gewassen Eycken,
 Die Bracken liepen gints en weder t' jancken met gebas,

Als of sy wilden seggen waer het Wilt gescholen was.
 Nu komende in dees Lommer-dicht,
 Vant ick een eenigh Huysjen:
 O Jager maer wat liever licht
 Onthielt sich in dit Kluysjen?
 Het schoonste Vrouwje dat ick sach,
 In 't eerste van mijn dagen,
 Die daer in 't bloeyen van haer leven lach,
 Versleet in moed'loos klagen,
 Ick starrende op haer Boesem fris, Dat mijn gemoedt bezweeck,
 En sy in haer gepeys verwart, My niet eens aen en keeck.
 Wel schoonste zeyd' ick in het lest,
 Hier in dees Hiermitagie,
 Wat houdt u doch in dit gewest,
 In 't droefste van 't Bosschagie?
 Het welck de teere Kropjes bly
 Der Vogelen immer groeten;
 Of is 't u wil te leven soo gantsch vry,
 Daer Vee of Mensch u moeten?
 Ach! sey de lieve Deerne, Met een diep gesucht,
 Indien ter Wereldt vreughde is, is dit voor mijn genught.
 Dees leedjes al te braef gezielt,
 (Seyde ick) zijn niet geschapen
 Dat ghy haer glans en gloor vernielt,
 Dus arm op 't Stroo te slapen:
 Daer soo veel Jonge Minnaers wel
 Al aen u Ziel verbeyden,
 Ay Jager, sprackse: 't is maer ydel spel,
 Het Kluysenarintje zeyden:
 Dees Minnaers schoon vermomt, Bedrogh heb ick wel droef gesmaeckt,
 Eer ick mijn ned'righ Hutjen in dees Beemden had gemaeckt.
 Dit saligh leven is mijn lust,
 In eensaemheyte, hoe vredigh,
 Bruyck ick een hooger min gerust
 In dit mijn Kluysje zedigh,

't Welck tocht mijn Minnaers als de uw,
 Doet nae een Boeltje gijlen,
 Dus Jager laet my in het wesen nuw
 Doch schoot-vry voor u Pijlen:
 En voorts al even besich weder haer getyen las,
 Daer door mijn komste (soo het scheen) sy in gestooret was.
 Wat vraeghjes ick haer wende voor,
 Geen antwoord ick meer verwachten,
 Den yver die verdreef gehoor
 Door haer diepe gedachten;
 Ick na dees vruchteloose reden al,
 Sey Suster ick wil scheijen,
 Sy met geneyghden hoofde my beval
 Den Hemel te geleijen,
 Ey dat, dat soet Vriendinnetjen, soo eenigh leeft in scha,
 'k Wed ick om 't Kluisenarinnetjen te meer eens Jagen ga.

[Siet hoe het wicht sijn Sluijertje]

Stemme: *Het was een Wals Waellinnetjen.*

Slet hoe het wicht sijn Sluijertje
 Mijn voor de Oogen bijnt,
 Lest ginck ick om een kuijertje
 Met Luytjen Aeltjes Kijnt:
 Maer door de gangh, vilt my soo bangh
 Vermits de dwerrel wijnt.
 Wy namen ras van Stee de wijck,
 't Was soo de poort ontsluyt,
 Ons gangh was recht na Sloterdijck,
 Wy quamen bruyntgens uyt,
 Luytgen wiert moe,, en ick daer toe,
 Dus kregen wy een Schuyt.
 Ik roeyden vast door 't Sloodgen,, klaer,
 En Luytgen sat aen 't Roer,
 Ey lieve kijck in 't bootgen,, daer,
 Soo riep een stijve Boer,
 De Stuerman heeft,, heel onbeleeft,
 Recht reetschap als mijn Moer.

Ghy onbesuysde bulleback
 Sprack Aeltgens-kijnt schaem-root:
 Se graeuden dat ick niet en sprack,
 Ick sey, Moer 't is geen noot,
 Jou deught, jou eer,, vermach veel meer
 Als roemen nae u doot.
 Daer nae soo sloegh haer Tongetjen,
 Siet voor u riep mijn Roos:
 Daer dobbert een bol Jongetjen
 Bedoven in het Kroos,
 Het doock terstont,, tot in de gront,
 Maer in een korte poos.
 Sloegh het sijn handen aen ons stuer,
 Sijn beentjens op het boort:
 Mijn Luytjen sagh soo euvel suer
 Ay Leendert roept doch voort,
 Hoe staet de geck,, en lieve treck
 Jou Riemen soo 't behoort.
 Gans donder heb ick nu geen kracht?
 Daer speelt de Nicker mee!
 Wat dat ick roep niet al mijn macht,
 't Schip wil niet van sijn stee:
 't Roer gaf een krack,, de Riem die brack,
 't Geen ons Cupido dee.
 Dat onbeleefde Guytjen jongh,
 Greep Luytjen by haer Hanght,
 En ick voort uyt het Schuytje sprong,
 Seer spoedigh op het Langht,
 Noyt soo bevreest,, heb ick geweest
 Ick viel door schrick in 't fanght.
 Ick wist niet wat ick dencken sou
 Soo kleyn waert van gewas:
 Hey Vryer riep hy, neemt het Touw
 En steeckt het Hout in 't Gras,
 Neen Lansje siet,, ghy spreekct voor niet
 Het geeft hier nu geen pas.
 Mijn Luytgen seeg in 't Schuytje neer,
 Bezwijmde kout en stijf,
 Ick dacht benaut, Och! lieven Heer
 Wat komt de Meyt op 't lijf,
 Is 't popelsy, of tovery,
 Ick weet niet waer ick blijf.

Haer aensichtwas soo bleeck geverft
 Ick teegh het water in,
 Gans lijden soo de Meyt hier sterft
 Wel weten dat ick bin
 De oorsaeck snoot,, van Luytgens doot,
 Dus met een dolle sin
 Gaf ick den Bengel sulcken bos,
 En stiet hem over zy,
 Voort bont ick Luytgens koussebant los
 Dus quam 't een weynigh by,
 Ick was vol vrees,, Luytgen die rees
 Gans slichters 't was soo bly.
 Prins eer dit lieve weckertje
 Vlucht-willigh van ons vloogh,
 Soo greep dat slimme leckertje
 Twee Pijlen met sijn Boogh,
 d' Een raecten mijn,, vol druck en pijn,
 d' Aer Luytgen tot meedoogh.

FINIS.

Nieuw Liedeken.

Stemme: *Yets moet ick u Laura vragen.*

*MA*rion mijn lieve leven,
 Kond' u *Tyter* ghy begeven,
 Die u nummer en misdeed?
 Waerom toont ghy hem geen gunste,
 Daer een ander ghy om sunste
 Liefert, die u geen danck en weet?
 Lief ghy siet mijn harte branden,
 In het vuyr dat van u handen
 Is gestooct en op-geboet,
 En hoe ick uyt-teer en quijne,
 Jae gelijk den roock verdwijne,
 Door de pijn die ghy mijn doet.
 Waer toe dient my dit bedroeven?
*MA*rion, of is 't te proeven,
 Om te toetsen 't laffe hart,
 Toetst dan vry ick sal in tijden
 Mijn geluckigh noch verblijden,
 Schoon ick straf gepijnicht wert.

Al u straffe wrevelheden
 Noyt mijn soo veel spijs aen dede,
 Dat ick u verachten kon,
 Want wanneer ick in mijn sinne,
 Denck hoe seer ick u beminne,
 Blijft ghy noch mijn *Marion*.
 Daerom *Nimphe* en *Matresse*,
 Mijn genadige *Princesse*,
 Begenade my met gunst,
 U genade my kan helpen,
 En my droeve droefheyt stelpen,
 Door u *Arsnay* ende Kunst.

't Verkeert haest.

[O Liefd' ick magh]

Op de Stemme: *La Volage*.

O Liefd' ick magh
 Met reen den eersten dagh.
 Vloecken, doen ick u aensagh,
 Want sint hebt ghy
 soo seer getrocken my
 In u zware slaverny;
 Dat geen uyr en gaet heen,
 Of Hondert-mael
 Met droeve tael
 Ick klagen moet van quael,
 Die ick om u ly alleen.
 En sonder loon
 Blijf ick o Maget schoon,
 Wat liefden dat ick u toon,
 Hoe-wel dat ick
 Bevaen met angst en schrick
 Heele nachten heb soo dick
 Deur-bracht,, met nare klacht,
 Wanneer na lust
 Ghy laeght gesust,
 In slaep ick ongerust
 Voor deur stont al de nacht.
 Dan O Juffrou
 Dees moeyten my en sou
 Niet aen-doen soo grooten rou,
 Als my is pijn
 Dat ick veracht moet zijn,

Dat ick dagelijks verdwijn,
 Dat daer,, by een aer
 Met een goet hert
 Ontfangen wert,
 Ach 't schijnt dat ghy mijn tert
 In mijn ellende zwaer.
 Nu dan na dien
 Dat ick bemerck en sien
 Ghy voor mijn Liefden wilt vlien;
 Soo wil ick dan
 U niet meer spreekken an
 Mits 'k geen troost verwerven kan
 En gaen verr' hier van daen,
 Reysen met leet
 Tot ick vergeet
 U Liefden stuer en wreet,
 Daer ick niet kan raken aen.
 En soo 'k u Min
 Dan niet o wree Goddin
 Verwerpen kan uyt mijn sin
 Maer even seer
 U lieven en begeer,
 Soo sal ick niet komen weer
 Ter hant, in 't Vaderlant,
 O dat 'k mijn lest
 In vreemt gewest
 Verwacht en dood'de rest
 Van mijn gloeiende brant.

[Hoe werckje niet Leeuwerek?]

Stemme: *Edel Artisten koen.*

HOe werckje niet Leeuwerek?
 Hoe konst dat niet en orgelt
 In dees uw Teene Kerck
 Uw strotjen dat soo gorgelt?
 Dat niemant hoort te velden:
 Wel aen dan, laet uw gunst
 Aen ons gehoor eens melden
 Het wonder van uw kunst.
 2. Toont dat ghy danckbaer zijt
 Voortaen te mogen leven,
 Voor 't broot dat ghy verslijt,
 Voor 't zaet dat wy u geven,

Voor soo veel Klaver-zootjens,
 Voor soo veel versche nat,
 Voor soo veel groene lootjens
 Als ghy wel hebt gehad.

3. Hoe souw 'k elendigh Dier
 Vermaecken met mijn sangen,
 't Gehoor van een Sippier,
 Die mijn hier houdt gevangen;
 Ay laet u niet bedriegen,
 'k En acht geen broot noch zaet,
 Voor datmen my laet vliegen
 Te Velden voor weldaet.

4. Den Aerdboom was mijn vloer,
 Den Hemel mijn verwellef,
 Al 't groen gewas mijn voer,
 Mijn Taeffel gaf Godt sellef:
 Hoe souden mijn de Kruymen
 Vermaecken aen u proy?
 Daer ick den Hemel ruymen
 Moet voor een nauwe Koy.

5. Mijn Schepper had mijn vry
 Doen teelen van 't Geveugelt;
 Maer uw geweld heeft my
 Mijn vrije vlucht beteugelt,
 Ick hippel en ick wemel,
 Mijn sangh dient tot geschrey:
 Want Koy en is geen Hemel,
 Noch Sootjen is geen Wey.

6. Wilt ghy dan met genucht
 Mijn Orgeltjen doen speelen,
 Send' mijn weer nae de Lucht,
 En 't Gorgeltjen sal queelen
 Voor hem die alle dingen
 Schiep met een enckel Oogh:
 Diep placht ick noyt te singen
 Dan als ick vloogh om hoogh.

7. Dan sal 't u duncken nieu,
 Als g' uw sult hooren nooden
 Door mijn Adieu, Dieu, Dieu,
 Tot Godt den Godt der Gooden;
 En tusschen 't tierelieren
 Dieu, Dieu weer t'elcken-mael

Om u te leeren vieren
 Uw Schepper in u Tael.
 8. Ghy hebt mijn al voldaan,
 Nu mijn kleyn Leeuwerckjen:
 Ick sal u weer ontslaen,
 Vlieght uyt het teene Kerckjen,
 En soeckt te Veldt uw Gaeyken,
 Queelt t'samen overluyt:
 Met deed' ick 't deurtjen open,
 En 't Beesjen vlooger uyt.

[Hoe soet is, als de soete Min]

Toon: Courante Monsieur.

HOe soet is, als de soete Min,
 Door kusjes werd' geblust?
 Noch soeter is de Trouw,
 (Door soeter lusjes) tusschen man en vrouw
 Op 't eghte bed': waer kant er weeld'
 Gevonden zijn, die meerder wellust teelt?
 Als daer men ziel en mergh en been,
 Door liefde smelt, en ent, in een.
 2. So gaet het mijn, mijn Rosemont! u lipjes
 Die verschaffen my wel wellust, als
 Ick in de knipjes van het overmals
 Robijn, O heylsaem tijt-verdrijf!
 Gelijck een kriele mossel hangen blijf;
 Maer wat is sulleck soet? als roet,
 Wanneer men soetste derven moet.
 3. Maer als ick in uwe open schoot, my levend'
 Mach begraven; O gewenste doot!
 Die my al bevend', tot de weeld' noot.
 Die Venus, (tot een Minneloon)
 Schonck aen d'inschoonheydt gadelose Adoon;
 Daer ick, hol over bol, in gly,
 Tot ick verstrick in leckerny.

Geveysnde Vrijery.

Stemme: Als Bocxvoetje, &c.

Truytje.

HEer Krelis! wat sinje een kluchtige quant,
 Hoe aerdigh, en vaerdigh

Ist Hoetje in d'handt,
 Het pastje soo wel, gut Krelis hoe fel
 Men lieven op jou noch door't heele Lant.
 2. Sie was ick een Meysje van Amstelveen,
 Van Slooten, of Schooten
 Daer 'k veel heb gereen,
 Ick minde jou seer, als jy mijn wout weer
 Beminnen in alle deughden en eer.

Krelis.

3. Mijn Truytje, mijn troosje, mijn waerste schat,
 Al lange soo heb ick jou lief ehadt,
 Ick leet veel verdriet, 't was om dat ick niet
 Dorst vrijen een Juffertje van de stadt
 4. Gut Meysje och wouje mijn byslaepje zijn,
 Soo strackjes, gemackjes
 Schonck ick je de Wijn.
 Tot onse Moy Knier, niet verd' ist van hier,
 Soo worden jou Neefje wis mijn Cosijn.

Truytje.

5. Wel Krelis hoe mienjet, wel wordje groen?
 Maer souwje, 'k vertrouwje
 Dit durreven doen,

Krelis

Ja daer is mijn hant, dit groen lant
 Sal tuygen dat icker op geef een soen.

Truytje.

6. Neen lansje al soetjes te haestigh is quaet,
 Sie voorje, en hoorje
 Niet van dese staet.

Krelis

Het gaet soo het wil, ick schey niet van Hil.

Truytje.

Nu sien ick wel datje mijn niet en haet.

Krelis

7. Nu noem ick jou Truytje mijn lieve Bruyt,
 'k Sal spelen, en queelen,

Nu voort op mijn Fluyt,
 Ick blijf by mijn Trouw,
 Schoon Truy is mijn Vrouw.

[Daer selder een Scheepje van voren de Palen]

Stemme: *Als 't begint.*

Daer selder een Scheepje van voren de Palen
 Van Amsterdam varen, om Peper te halen
 Soo wijd over Zee, soo wijd over Zee:
 Die wacker wil kalissen meugen noch mee.
 2. Die wacker wil kalissen moeten verkiesen,
 Te varen of schandig haer eer te verliesen,
 Het beste van twee, het beste van twee,
 Die wacker, &c.
 3. Al die nae Vader noch Moeder niet vragen,
 Die moeten daer slagen en stoten verdragen,
 Al doet het haer wee, al doet het haer wee,
 Die wacker, &c.
 4. Isser noch yemant eer dat wy af steken.
 Die mee wil varen, die kander noch spreken:
 Ons scheepje leyt ree, ons scheepje leyt ree,
 Die wacker, &c.
 5. Hier mede soo schijnen ons Seyltjes zwellen,
 Daer mede soo gaeter dat scheepje aen 't hellen:
 Dit gaet na de Zee, dit gaet na de Zee,
 Die wacker, &c.
 6. Vaert wel Jonghmans, die haer van schoon Vrouwen,
 Van droncken drincken en speelen kan houwen,
 Die leeft hier in vree, die leeft hier in vree,
 Die wacker wil kalissen moeten in Zee.

[Ach Laura, die door u gefloncker]

Stemme: *O Kersnacht, &c.*

ACh Laura, die door u gefloncker,
 Maeckt Cloris luyster doof en donker,
 En door u schitterend' gesicht

Verzenght de Bloemen, en de Kruyden,
En Fackel-licht dat daelt in 't Zuyden,
Als Delos voor u Toorsen zwicht.

2. Ach bron wiens kristalijne stroompjes
Bevocht de struyck van Elze-boompjes,
Tuygh hoe ick om mijn Laura ween:
Tuygh Vleug'len-beesjens op te telgen,
Hoe Thirsis 't leet niet kan verzwelgen,
Dat hy om Laura heeft geleen.

3. Dwael, dwaelt dan mijn onnoz'le Lamm'ren,
En wilt om Thirsis misval jamm'ren,
Knaeut't voedtsel met een volle toom,
'k Sal u de teugel nimmer snoeren,
Noch oyt van 't Klaver-grasje voeren
Besproeyde u vacht in Lauraes-stroom.

4. Laura, wiens wreede hert derf trotsen
Het bars gemoedt van klip, of rotsen,
Aensiet hoe Thyrsis om u quijnt,
Met wien 't geluck volhert te schimpen,
Terwijl hy teert door Lauraes glimpen,
En als het Was voor 't vyer verdwijnt.

5. Ick voel mijn Ader-tochten flaeuwen,
De duysternis mijn riff beschauwen:
Mijn zieltje doelt nu na haer rust.
Vaer wel dan Laura mijn beminde,
En als ghy Thyrsis doodt sult vinden,
Seght dan: 'k heb mijn volkomen lust.

Vreughde-zangh, over de verlossingh van *Amsterdam*, Anno 1650.

Wijse: *Wanneer de Son sijn Paerden ment, &c.*

KOm voegh u by de Vrolickheyt,
Ghy Amsterdamse Jeught:
En Juffers, die in geestigheyt,
Met ons nu zijt verheught,
Om dat nu al de benden
Van Hollandts strijdbre Heldt,
Weer van ons Vesten wenden

En trecken uyt het Velt.
 2. Vrou Venus nam hier eerst de vlucht,
 Maer d' Ed'le Vree hier stal.
 Och riepse in 't vlieden door de Lucht,
 Mijn Outer raeckt ten val,
 Mijn Beelden en mijn Templen
 En reuckwerck over out,
 Mijn Mormorsteene dremplen,
 En Pijlers klaer van Gout.
 3. En al het geen voor desen was
 Gebouwt tot pronck en prael,
 Sal storten, vrees ick, laes! in d' as;
 Ick vliegh na 's Hemels zael:
 Vaer wel ghy Amstel Joffren;
 Vaer wel ghy frisse Jeught,
 Ghy sult nu niet meer offren
 Op 't Mirt-autaer verheught.
 4. Doen dweense wegh in d'opt Lucht!
 De Vree heeft dat gehoord;
 En, op de Borgers droefgezucht,
 Vloogh sy deur d' Oosterpoort,
 Deur Trommelen en Trompetten,
 Deur al het Krijghs-gedruys,
 Deur Swaerden en Musketten,
 Tot Amstelveen, voor 't Huys.
 5. Daer Fredricx dappre Welhem lagh,
 Bestuwt met Oorloghs-volck;
 Wel sprackse, met een soete lach,
 Wet ghy uw scharpe dolck,
 Nu op u Bondt-genooten?
 Treckt ghy u selfs by 't Hayr?
 Wilt ghy u Borst doorstooten?
 Ay mijt dit groot gevaer.
 6. Doen blies z' hem uyt haer roode mont,
 Een lieflijcke adem in;
 Den Vorst veranderden terstont,
 Sijn overwrede zin.
 En sprack; 'k wil willigh boeten
 Godin heb ick misdaen?
 Ick kus uw heyl'ge voeten,
 O Godtheyt wilt my raen.
 7. O Wilhelm Soon van Wilhelms Soon,

Steeck 't slach-zwaert in uw' schee,
 Ghy raeckt de Starren met uw Kroon,
 Maeck weer met Amstel vree.
 Ick sal heur wijse Heeren,
 Doen komen hier terstont.
 Wilt weer op nieuw bezweeren,
 Een eeuwich vast Verbondt.
 8. So sprackse en waerse'er voeten sett'
 Schoot d'aerde uyt haren schoot,
 Palm, Rosen, Tym en Violet;
 Daer op quam stracx een boot,
 Vol Amstelse Gesanten,
 De Vree sloot tusschen twee,
 Van dese Bond-verwanten
 Een onverbreeckbre Vree.
 9. Wy songen dit in vrolickheyt
 U voor, O Amstel-Jeught,
 Seyt yemant nu, uyt olickheyt,
 Dat ons gesangh niet deught;
 Hy zingh dan andre sängen,
 Ick zingh een Boursse toon,
 Kom laet ons Kranssen hangen,
 Om Amstels Wape-Kroon.

[Onlanghs mijn Amarillis liep]

Stemme: *Geswinde Bode van de Min.*

ONlanghs mijn Amarillis liep
 's Morgens door den douw,
 Wat dat ick badt, wat dat ick riep,
 Amarillis wouw
 Hooren niet, na mijn klacht,
 Mijn verdriet had geen macht
 By haer,
 Voort vluchte sy weer van daer,
 In de vlucht haer vlecht
 Aen een Boompjen heght,
 Mits soo staet sy stil,
 Ick omhels mijn Amaril
 2. Sy (met haer hayr verwert in 't groen)
 Kreegh van schaemt een blos;
 En riep wilt ghy my dienste doen?
 Tyter, maeck my los!
 Amaril! het geschiet

't Geen u wil, my gebiedt
 Te doen,
 Hier in dit lieve groen,
 Doch eer ick het doe
 Laet u Tijter toe
 Dat hy na sijn lust
 Amarillis lipjes kust.
 3. Want eer sal ick u niet ontslaen.
 Tijter wel hoe dus,
 Waer in heb ick u doch misdaen?
 Ken ick met een kus,
 Met een soen, seyde sy,
 U voldoen, kustme vry
 Wel aen
 En laet mijn daer me gaen:
 Met een kusje, neen,
 Ben ick niet te vreen,
 Ghy raect niet van mijn
 Of daer moeder hondert zijn.

J. H. Krul.

[Phillis dreef op strant haer vee]

Stemme: *Laura sat laest by de beeck.*

Phillis dreef op strant haer vee,
 Schort haer keursje tot de knietjes,
 Spoelt haer voetjes in de Zee,
 Dies haer bracke water-vlietjes
 Met een snelle drift op drongh,
 Dat het aen haer borsjes sprongh,
 Sy verbaest te rugh geloopen,
 Deed haer natte boesem open
 2. Coridon die quam op 't slagh,
 Sy beschaemt school in de roosen,
 Om dat haer Herder sagh'
 Kregen bey haer kaeckjes blosen,
 Hy ontsteecken in de min,
 Riep: mijn lief, mijn Herderin,
 Laet u Herder in sijn armen,
 U verkleumde borst verwarmen.
 3. Phillis sey: waer ick Diaen,
 'k Soud u in een Hart verkeeren,
 Voor het leet aen my gedaen:

Dese wraeck op u begeeren,
 Phillis 'k hoop niet dat ghy 't mient,
 Waer mee heb ick dit verdient?
 Hebt ghy lust een hert te plagen,
 'k Sal u 't mijn ten offer dragen.

Ratelaers-Liedt.

Stemme: *Daer waren twee Boerinetjes.*

VRijertjes wilje met my gaen,
 Ick sal u brengen daer sy staen,
 Die u by duyster nachten,
 Soo vlijtigh staen te wachten,
 Gaet niet voorby ghy zijt gesien,
 Treet vry ras in, de Klock het tien.
 Wel soete Juffertjen hoe staet ghy dus,
 Zijt ghy soo weyg'rich voor een kus,
 Al ben ick een out Klapper,
 Ick ben nochtans een snapper,
 Ik klap, maer ick snap niet van mijn self,
 Dus wilt u haesten de Klock het elf.
 Kust vry soo dickwils dat het klapt,
 Maer wacht dat ghy u vreught versnapt,
 Schoon dat ick gae by doncker,
 Noch ken ick wel een Joncker,
 Die hem garen met een Meysjes Rock
 Deckt dat hy zweet, twaelf het de Klock.
 Soete geselschap weest verheught,
 De Ratelaer siet garen vreught,
 Al kost hy u beklappen,
 Hy sal van u niet snappen,
 Hy is van hout noch van geen steen,
 Dus lustigh vrolijck, de Klock het een.
 Jonge Juffertjes als je wort gevrijt,
 Siet dat je niet te spijgtigh zijt,
 En wilter niet mee jocken,
 Maer wilt de Karsjes plocken
 Alsse zijn rijp, soo doet oock mee,
 Toeft niet te langh de Klock het twee.
 Als je jou lusjes dan hebt gevoet,

't Is tijt datjet noch eensjes doet,
 En wilt het noch eens wagen,
 't Sal nu wel haest gaen dagen,
 Als je niet kunt, soo weet ick wie
 Noch wel eens wil, eer de klock het drie.
 De nacht verdwijnt, den dag komt aen,
 't Is tijdt dat ick naer huys toe gaen,
 Ghy swack vermoeyde knaepjes
 Rijst uyt u soete slaepjes,
 Komt gaet met my en maect Cier,
 Eer men u kipt, de Klock het vier.

[Haerlemsche drooge harten nu]

Stemme: *Te Brugh al binnen de Muuren, &c.*

HAerlemsche drooge harten nu,
 Komt toont hier wie ghy zijt,
 Wy Amsterdammers tarten u
 Te drincken eens om strijt,
 Ellick die drinckt een volle kan,
 Al waer de buyck gezwollen dan,
 Soo loopt niet als een dolle Man,
 Blijft by den dronck altijd.
 2. W'hebben soo vaste sitters hier,
 En geladde keele fris,
 'k Verdwael in onse Kitters schier,
 Dat hier soo menigh is:
 Komt maect onse Bier-hanen moe,
 En brengt elckaer met vanen toe,
 Ghy verliest na mijn wapen vroe,
 Ons Drinckers zijn te wis.
 3. Een rustigh vaendel Vrijers fijn
 Die eysschen u te veld:
 Maer dat 'tWevers noch Snijers zijn,
 Die men ons tegen stelt,
 Roept lustigh al u basen vry,
 Seght lustigh al u basen bly,
 Maer brengt Kannen en glasen by,
 En bruyckt vry u geweld.
 4. Wy hebben een soo vaerdigh gast
 Verkoren tot Cornel,
 Die dese staet seer aerdigh past,

Want hy drinckt stijf en snel,
 Als hy de vocht maer schuymen siet
 Soo sal hy hem versuymen niet,
 Niet veel op sijn duymen giet,
 Want hy macht al te wel.

5. De Capiteyn een stouter Man,
 Die oock geweldigh veeght,
 Die dese kunst soo louter kan,
 Die schier stadigh leeght,
 Een half-vat kan hy stuwen hoort,
 En wetet soo te duwen voort,
 Wie weet hoe menigh nieuwe woort
 Hy daer wel onder pleeght.

6. De Luyt'nant sal geen Molick zijn;
 't Is te nobelen baes,
 Hy wil soo garen vrolijck zijn
 Al by de jonge Maets,
 Op allerley manieren klaer,
 Drinckt hy de heele bieren daer
 By drijven, of by vieren, maer
 Doch sonder veel geraes.

7. Ons Vaendrigh is dol genoegh,
 Die in de kan soo sloeft,
 Drie, vier dagen over een boegh:
 'k Haddet schier niet gelooft,
 Daer hy soo trots wil aen de kan,
 Hy vat die met sijn tanden an,
 En houter oock sijn handen van,
 En slingertse over 't hoofd.

8. Gelooft dat hy wat wesen moet
 Die men kiest tot Sergeans,
 Daer een gelach voor vreesen moet,
 Zijn immers al wat mans,
 Al schijnen 't slechte sullen sneegh,
 Sy drincken groote pullen leegh,
 Sy roepen: laetse vullen veegh,
 Aars hebben wy gien kans.

9. Ons Korperael wat druftigh is,
 En daer by al wat ver,
 Wonder hy niet meer puystigh is,
 Daer hy noyt stort noch set,
 Hy sal 't doch niet ontloopen neen:

Hy stuert 't met heele stoopen heen,
 Souwer noch wel aen knoopen een,
 Was 't anders maer gewet.

10. De Schrijver seyde noch onlancks
 Selven tot ons Forier,
 Dat hy gesoffen had viel drancks,
 En dat van Wijn en Bier.

Selden dat desen Broeder pocht,
 Nochtans oock al sijn goeder vocht,
 Seyd' hy niet in een voeder mocht,
 't Offici staet hem dier.

11. W' hebben ons Adel-borsten vier,
 En Lansmessaten mee,
 Wiens keelen altijd dorsten schier,
 Niet weynigh praten mee,
 Met ons Provoost wy brommen seer,
 Die drinckter soo uytkommen meer
 Hem droncken eer ick omme-keer,
 En kent wel laten mee.

12. d' Ouwe Soldaten winnen prijs,
 Die drincken met verstant,
 Haer selven en haer sinnen wijs:
 Is dat niet triumphant?
 Nu voort an ghy optreckers treckt,
 Die garen wel wat leckers leckt,
 Siet dat ghy nu als streckers streckt,
 En tart het heele Lant.

13. Beklaeght u niet ghy Princen eel,
 Ick van u naem niet roem,
 Want seker daer zijnder soo veel,
 Dus soo ick yemant noem:
 d' Ander die souden schelden my,
 Dat ick'er hen niet stelden by:
 Van opspraeck is men seldom vry:
 Wy missen noch een bloem.

14. Siet hier nu ghy Drogisten droogh,
 Ghy bent het niet alleen:
 W'hebben hier oock Kannisten hoogh,
 Die 't oock konnen, soo 'k meen,
 Wasser maer gelt te winnen mee,
 O bloet! wy souden minnen mee,
 Wy mosten stracks beginnen mee,

Dan waren wy te vreen.
 15. Onse Krijghsraet besloten heeft,
 Wat vroom of kloeck Soldaet,
 Die aldermeest gegoten heeft,
 Te vereeren met staet,
 Maeck de Waerdin veel trompe diets,
 En soeckt haer te ontmompen yets,
 En geeft haer van de lompen niets
 Ghy krijgt de hooghste graet.

Van Joosje.

WEI Joosje bent ghy de weelde moe?
 Wel Joosje bent ghy de weelde moe?
 Ick hoor ghy sult gaen Trouwen,
 Wel mijn lieve Maet siet toe:
 Het Hylicken het wat in,
 Daer is soo veel aen vast,
 Doet wel, en laet u raden,
 En houdje uyt de last,
 De vryheyt kan niet schaden,
 Want sy by de jonckheyt past.
 Ten eersten komter een Kindt of twee,
 Ten eersten komter een Kindt of twee,
 Van alles moet daer wesen,
 Of daer is in Huys geen vree:
 Men heeft soo veel van doen,
 Stoel, Wiegh, en Bakermat,
 Luermandt, en oock de Lueren:
 Wel hoe! ick weet niet wat;
 't Is wel om te betreuren,
 Altijt schorter dit of dat.
 In 't baren so roept men man en maegh,
 In 't baren soo roept men man en maegh,
 Ey buerwif, komt doch haestigh,
 Want mijn vrouw krijgt vlaeg op vlaeg,
 Dan gaet het stormen an,
 De man moet uyt ter post,
 De Doctor moet men halen,
 Al eer de Vrouw verlost,
 Sint felten moet het halen
 Wat het Kinder-maecken kost.

De Wijven vlammen op 't kindermael,
 De Wijven vlammen op 't kindermael,
 Haer brassen en haer smeeren
 Dat maectt vast een Kalis kael;
 De Kraem-bewaerster spreeckt
 Om Geldt, om Sout, om Seep
 De Suyghster moetmen loonen,
 Vroed-Vrouw, en al 't gesleep,
 'k Had liever duysent Kroonen,
 Dan ick had al sulcken neep.
 Ten besten als 't Kint te sterven raectt,
 Ten besten als 't Kint te sterven raectt,
 Dan wederom aen 't loopen,
 Datter wordt een Graf gemaectt:
 De Brouwery en d'Accijs,
 Doot-gravers in den noot,
 Kannen en Glaes-verhuerder
 Houdt u den Buydel bloot,
 Dan valter noch veel suerder,
 't Kints Begraeffenis ter doot.
 Nou Joosje doet evenwel u sin,
 Nou Joosje doet evenwel u sin,
 Ick raedt u maer ten besten
 Om dat ick u seer bemin:
 Want als ghy zijt getrouwt,
 U vryheydt is gedaen,
 Ghy dient u Vrouw te vragen,
 Als ghy eens uyt wilt gaen:
 Haer stuer gekijf verdragen,
 Jae te Vuyr te Swaert te staen.

Van Neeltjen.

'k HOor Neeltje, ick hoor ghy zijt de Bruyt,
 'k Hoor Neeltje, ick hoor gy zijt de Bruyt,
 Wel ick hoor ghy sult gaen Trouwen,
 Wat mijn Speel-meyt scheyter uyt;
 Het Trouwen, soo mijn dunckt,
 U niet seer wel en past,
 Onthoudt u van de Vrijer
 Soo en raeckje in geen last,

Want een Wever of een Snijer,
 Wat is doch een Ambachts-gast?
 In 't eelste, in 't bloeijen van u Jeught,
 In 't eelste, in 't bloeijen van u Jeught,
 Laet ghy u Roosje plucken
 Van een Wever, wat ghy meught
 Doen dat 'k niet seggen wil,
 Staet op u vrijigheyt,
 En denckt, ten kan niet schaden,
 Het is beter noch gebeyt:
 Daerom laet u Neeltje raden,
 Beter voor als naer geschreyt.
 Ten eersten raeckt ghy in Kinder-tucht,
 Ten eersten raeckt ghy in Kinder-tucht,
 U Man en kan niet winnen,
 Soo sit ghy stracx seer beducht,
 Met 't hayr al om het hoofd,
 U Kreucken byster schrael,
 U Vrienden en u Magen
 Verlaten u altermael,
 Siet sulcke droeve dagen
 Volgen u als ick verhael.
 En seghje in 't minst een enckel woort,
 En seghje in 't minst een enckel woort,
 U Man met stijve Beenen
 Gaet dan uyt den huys verstoort,
 Stracks in de Brandewijn,
 Of datelijck te Bier,
 En ghy sit t'huys te klagen,
 Met u Kinders drie of vier,
 En somtijts de huyt vol slagen,
 Daerom wachtje jonge Dier.
 Ten besten u broot met eeren wint,
 Ten besten u broot met eeren wint,
 Des daeghs soo moet ghy spoelen,
 En snachts sollen met het Kindt;
 En daeghs u huys-werck doen,
 By nachten en ontij,
 Altijt een droevigh keeltje
 En men siet u selden bly,
 Daerom raed ick u, O Neeltje
 Houdt u uyt de slaverny.

Jou Moertje die weet het immer wel,
 Jou Moertje die weet het immer wel,
 Wat datter is te halen
 Toch by een Ambacht-gesel,
 De droefheyt volgt u nae;
 Dus blijft toch die ghy bent,
 En laet de Vrijer loopen
 Want hy is te wel bekend,
 En wilt op een beter hoopen,
 Hebt den hoy van sulcken Vent.
 Doch komter een Vrijer u eens an,
 Doch komter een Vrijer u eens an,
 Waer by dat konnet wesen
 Ghy een Vrouw, en hy een Man,
 Dat raed ick u niet of,
 De Natuer hoort het zijn:
 Maer Neeltje wilt u wachten,
 En let op de woorden mijn,
 Of aers by daegh en nachten
 Sulje steecken in de pijn.
 Doch Neeltje, hebt ghy u sin geleyt,
 Doch Neeltje, hebt ghy u sin geleyt,
 Ick raed u maer ten besten
 't Is wel meer gebeurt Speel-meyt;
 Doet evenwel u sin,
 Neemt het van mijn ten goet,
 Ick wens u wel te varen,
 Met geluck, heyl en voorspoet:
 Maer gedenckt u jonge jaren,
 Dat wel proeven smaecken doet

Harders Gesangh.

KOmt mijn Flora schoone Velt-goddin,
 Gy die het voetsel zijt van mijn begin,
 Ghy die u Schaepjes weyt op u pleysier,
 O soete Nymph, ick bid u om u gunst,
 Blijft noch een weynigh hier.
 Want uwe kaeckjes en u roode mondt.
 Die hebben mijn jonk hert so seer doorwont,
 En uwe Borsjes witter dan de Snee,
 Als ick daerom peys,

En dat soo menigh reys,
 Soo doet mijn jonck hert wee.
 Kom mijn Engel, kom mijn soete lief,
 Geeft my een kusje soo het u belieft,
 Soo sal verlichten al mijn smerte groot,
 En doet ghy 't niet
 Soo blijf ick in 't verdriet
 En sterf de bittere doot.
 Heb ick gien rijckdom, of heb ick geen goet,
 Verlaet my daerom niet, Goddinne soet,
 Want uwe Schapen die behagen my,
 En als ghy wilt, Seecker 't is u schult,
 Ghy kont my maecken bly.
 Die al sijn sinnen op de rijckdom slaet,
 Vint hem bedrogen, en dan is 't te laet,
 Het is gebleken, en men siet het noch,
 Die op het goet, Meende te leven soet,
 Hy vindt niet dan bedrogh.
 Adieu Princesse, schoonste die daer zweeft,
 Ghy spant de kroone boven al wat leeft,
 Wy moeten scheyden om het goet,
 Heb ick geen goet,
 Alderliefste soet,
 Noch heb ick goeden moet.

Harders-Liedt.

HET was een Herderinne stout,
 Al met haer schaepkens in dat wout,
 En sy had vogels in haer schoot
 Om haer wat te vermaecken,
 Sy leyse by haer borsjes bloot
 Dat dee de Jonghman haecken.
 Doen wasser noch een Celedom
 En die stont achter eenen Boom,
 Hy heeft die overschoone Maeght,
 Haer vogeltjes sien strijcken,
 Dat heeft die Jonghman wel behaeght,
 Hy blever na staen kijcken.
 Harder seyde hy Harderin,
 En ghy staet immers in mijn sin,
 Ick wou dat ick een Vogel was,

By jou is welt te rusten,
 Tusschen bey de borsjes blanck,
 En dat is al mijn lusten.
 Harder dat en doe ick niet,
 Ghy sult mijn brengen in 't verdriet,
 Ick heb mijn vogels veel te lief,
 Ick wil haer niet quiteeren:
 Gaet heen en soeckt een ander lief,
 Ick sal haer niet blameren.
 Och wie heeft dese Harderin
 Gegeven dese wijsheyt in?
 Ick meende haer van eerst tot lest
 Tot mijnen lust te krijgen,
 Maer sy was al te kloeck van geest,
 Sy deed' mijn voor haer zwijgen.

Van de Liere-Man.

AL wat den Heer geschapen heeft
 Waer van den Mensch hier leeft,
 En dat de aerde voetsel geeft,
 Waer van ick danckbaer leef:
 Heeft dat den Heer alsoo behaeght
 Dat ick nu de Liere draegh,
 Par kie, par ca,
 Sy langhden my een kan met bier
 Dan lach ick ha, ha, ha.
 Ick leef in groot vermaecken,
 En daer toe seer bemint,
 Mijn Lier die doet mijn raecken
 By menigh dertel kindt,
 Is dat niet een brave saeck
 Altijt vreughde en vermaeck,
 Par kie, par ca, etc.
 Ick draegh de fleur der Mantelen
 Daer op staet lap op lap,
 Daer mee soo gaen ick wandelen
 Van Dorp tot Stadt op Stadt:
 Ick koos daer geen ander veur,
 Van fluweel en roodt koleur,
 Par kie, par ca, etc.
 Mijn renten en mijn sijsen

Heb ick in overvloet
 Daer mee soo gaen ick reysen,
 Als een ander op sijn goet,
 Die heb ick soo veel uytstaen,
 Daer op kan ick wandelen gaen,
 Par kie, par ca, etc.
 In Dorpen en in Steden
 Daer word ick seer begeert,
 Ick schooy oock wel eens mede
 Als 't geldetjen is verteert,
 Is dat niet een groot geluck,
 d' Een geeft bier en d' aer een stuck,
 Par kie, par ca, etc.
 Wanneer de Son gaet blincken,
 Soo legh ick aen een kant,
 Mijn eten en mijn drincken
 Heb ick in abundant,
 Is dat niet een groot gemack?
 Dat komt al van den bedel-sack,
 Par kie, par ca, etc.
 'k Heb nergens geen vyanden,
 Een yeder heeft my lief,
 Niemant derft my aenranden,
 Ick ben schelm noch dief,
 Als ick maer mijn Lier om-draey,
 Moye Meysjes danssen fraey,
 Par kie, par ca, etc.
 De Boeren en Boerinnen,
 Hier buyten op het lant,
 Seggen Lierman komt binnen,
 Sy nemen my by der handt,
 d' Een die brengt my dan een glas,
 d' Ander roept Lierman speelt ras,
 Par kie, par ca, etc.
 Ick wordt by groote Hanssen
 Oock menighmael gehuyrt,
 Van vreughde doe ick danssen,
 De Meysjes in de buert,
 Waer ick kom ick maeck goet sier,
 Liever wijn als 't beste bier,
 Par kie, par ca, etc.
 Ick voegh mijn aen de Taeffel,

En speel al wat ick kan,
 Den een geeft my een waeffel
 En een panne-koeck uyt de pan,
 Sulcken spel ben ick niet moe,
 Wijn en bier en geltje toe,
 Par kie, par ca, etc.
 Op Bruyloften en Feesten
 Daer wordt ick oock versocht,
 De soete Venus-geesten,
 Daer wordt ick by gebrocht,
 Lierom, Lierom, wonder soet,
 Ghy zijt al al mijn gelt en goet,
 Par kie, par ca, etc.
 Ick heb van beyds genoten,
 De Lier en oock de Spay,
 De Spay heeft mijn verdroten,
 de Lier gaet veel te fray,
 Mijnen rugh dee mijn soo seer,
 Ick en spit en spaey niet meer,
 Par kie, par ca, etc.
 Dus Graven ende Heeren,
 Die hier rontomme staen,
 Dit Liedtjen is ter eeren
 Die lustigh danssen gaen,
 En dats een, dats twee, dats drie,
 En dat hembt hanght boven die knie,
 Par kie, par ca, etc.
 Ghy Princen groot van machten,
 Die met de Lier omgaet,
 En wiltse niet verachten,
 Al is 't dat qualijck staet,
 Als ghy drie dagen hebt gegaen,
 Soo is de schaemte al gedaen,
 Par kie, par ca, -
 Sy langhden mijn een Kan met bier,
 Dan lagh ick ha, ha, ha.

Hier eyndicht 't Amsterdamse Rommel-zootje.

I. I. Starters**Menniste Vryagie, Met de Antwoort daer op volgende.
Vryagie.**

Ick vryden op een tijt een soet Menniste Susje,
 Dien ick seer hoffelijck quam groeten met een kusje,
 Maer wat ick deed' was wint, sy zey by ja en neen
 Dit vrijen krenckt mijn eer, ick bidje gaet doch heen.
 2. 't Is onse Susters niet geoorloft te verkeere
 Als by het fijnste volck, by Broeders van ons Leere:
 Ick klaeghde van mijn brant, ick kermde van mijn smart,
 Ick zwoer haer liefde was gemetselt in mijn hart.
 3. Maer wat ik deed of liet, ik kon haer niet bewegen,
 Ick sprack nau, of sy wist daer een Schriftuer-plaets tegen,
 En daer mee dreef sy my gelijk de wind de pluym,
 Want ick wist daer niet af, sy kont al op haer duym.
 4. S' had Moses in haer hoofd, s' had David opgegeten,
 S' had in haer breyn gebond een Klooster vol Propheten
 En al d' Apostelen die woonden in haer Lijf,
 Ick docht, sint-velten speelt met dit geleerde Wijf.
 5. Sy en sach niet aen my, oft scheen haer te mishagen,
 Dan was mijn hayr te lang, dan al te wit mijn kragen,
 Povretten al te weyts, het stijfsel al te blaeuw,
 Dan was mijn broeck te wijd, dan 't wambas al te naeuw.
 6. Elck kousebant te langh, 'k had rosen op mijn schoenen;
 In 't kort, sy maeckten sond soo wereltschen man te soenen,
 Wel goeden avont dan Juffrouw, sey ick; en sy,
 Gaet in des Heeren naem, sijn wijsheyt blijf u by,
 7. 't En was niet langh daer na, Ick quam weer by treden,
 Verandert bey in spraeck, in wesen en in kleden,
 Mijn mantel was gants sleght en swart, mijn hayr gekort,
 Mijn wit gesteven kraegh soo plat gelijk een bort.

8. Op al mijn kleeren sat niet een uytwendig koortje,
En daer quam uyt mijn mondt niet een onhebblyck woortje,
Vrede zy in desen huysse seyde ick: en ick sagh
Gelijck S. Steven deed', d' Hemel open lagh.
9. 't Wit van mijn ooggh om hoogh, ick noemde haer niet als Suster,
Doen stelde sy, soo 't scheen, haer hartje wat geruster,
Ick las haer altemets een schoon Cappittel voor
En lelden haer niet als van Godsdienst aen het oor.
10. Dus kroop ick in haer gonst: sy toonden haer wat blijer,
En ick wierd metter tijdt, wat stouter en wat vrijer,
Eens nam ickx in den arm, en sey: ick wil het doen,
By Ja en Neen, en gaf haer op zen Fries een soen.
11. Doen bloosde sy quansuys, en sey: ey laet dat wesen,
Men moet het klappen van langh tonghde menschen vresen,
Ick zwoer haer dat ick wel soo heymelijck en secreet
Waer als de nacht, en sey: voorseker datje 't weet.
12. Ick wil de keers uyt doen: O zweer niet seyse, trouwen,
Doet uyt de kaers, op dat ghy uwen eed mooght houwen,
Doen knoffeld' ick rontom in 't duyster tottertijt
Dat ick een bedde vond; ick nam haer in mijn zijd.
13. En sey voorwaer mijn lief, hier willen wy met lusten
En vrolicke geneught den avont t'samen rusten:
Sweert ghy voorwaer, seyde sy: daer ick u soo vermaen,
O Broeder had ghy niet dien zwaren eedt gedaen.
14. Ick had om al de werelt by u niet willen komen,
Maer uwe stoutheyt u ten quaetsten af-genomen,
Soo komt ghy dan, seyde' ick: Ja seyds' al ist my leet,
Ick kom om dat ghy niet soud' breken uwen eedt.

Antwoort op de Menniste Vryagie.

Wat vreemdigheyt is dit? wat sie ick nu gebeuren?
Ay Dochters! Dochters ach! te recht meught ghy nu treuren:
Leght af u blijde' gewaet, 't cieraetsel worpt daer heen,
En wilt in droeve rou, u nu met my doch kleen
Het kostelijck gewaede', d' omhanghsels van u leden,
Ach werpt die van u weg! en wilt met voeten treden
Het hulsel op-getopt, 't geen u soo lief gelaet
Bevalligh wesen doet, ach! dat nu gants verlaet
Ay Speel-genootjens ay! en wilt de blonde haren
Met hondert strickjes niet soo nettigh doch vergaren,
Ontwint, ontwintse laes, en die alsoo verspreyt
Datse getuygen zijn, u Ziel die innigh schreyt:
Misschien vraeght ghy waerom? waerom sullen wy klagen?
De Jongelingen t'saem, die soecken ons t'ontdragen
De waerde Eer: siet wat men brengt hier voor,
Verdwaelt van reed'lickheydt, en van het rechte spoor:

Sy zijn ter slincker, ach! moetwilligh af-geslagen,
 En soecken niet als schand ons op den hals te jagen,
 Ja trachten soo ons eer te treden mette voet,
 Die haer soo waert als ons oock altijd wesen moet.
 Hier brengt een Bloet wat voort, en noemt 't Menniste Vrijen,
 Om ons soep met dien naem soo schendigh te betijen,
 Niet eene van hun al die eens dit tegen spreeckt,
 Dat is't, om dat haer stof of waerheyt oock ontbreect?
 Ay neen, geensins ay neen: niemant wil sich belegen,
 Om 't geen met haer gemoedt en stem te spreken tegen,
 Met vrolijcke gelaet, van lacchen overlaen,
 Barst hun dit spotwijs uyt, ha dat is wel gedaen:
 Waer op den snode mensch van haer te rugg' gesteven,
 Met overdwaelse reen, veel schand' ons gaet na geven
 Misschien ghy seggen sult: dit doen my niet en raect,
 Het is te schimpen van 't schijn heylig volk gemaect:
 Neen, neen, hy meynt ons al, 't is niet voor haer alleenlijck,
 Hoe seer hy het bedeckt, hy noemt ons al-gemeenlijck:
 Genomen dat den dwaes haer meende maer alleen,
 Soo is haer eer, ons eer, de eer is ons gemeen;
 Daerom soo sal ick dan tot voorstant van ons allen,
 Den herseloosen Bloet een weynigh tegen vallen,
 Na mijn vermogen zwack, gedreven door de spijt,
 Dat niemant aen ons denckt, het geen hy ons verwijt.
 Staet my by soet geslacht, ghy die daer gaet betrachten
 Als Daphne kuys van sin, de geylheyte te verachten;
 Ghy die den rechten Pan geeft voor sijn vrijen niet,
 Als 't geen hy heeft verdient, of slechts een handt vol Riet.
 Ghy dan Goddinne kuysch, wilt doch mijn Geest bewegen,
 Dat ick dees lompe loer te recht mach spreken tegen;
 Beweeght mijn zwacke geest, ach! geeft my krachten klem,
 Dat ick doch uytten magh met een verheven stem,
 't Geen wel 't verstant begrijpt, op dat ick sonder smalen,
 Van 't adelijck gemoedt, sijn logens mach af-malen
 Der Lasteraren haer die lijd ick mee gedult,
 Maer hy die reen gebruyckt, dien bid ick my onschult:
 Wilt mijn kleyn schuytje door u wijsheydt doch bewaren,
 Stiert het na uwe wil, dat het de woede baren
 Geluckigh over zwerft, en in een luwe ree
 Mach landen, (Heyligh Een, verhoort doch mijne bee)
 Met een kleyn zeyltje, om dat ick d'gewenste Haven
 Bezeylen mach, en my van mijn vermoeytheyt laven,
 Soo vangh ick eenmael aen, uyt name van de geen
 Die door eens moet-wil, heeft soo vele smaet geleen.
 Wel onbeschofte mensch, door onverstant gedreven,
 Dat ghy de eer, mijn eer so schandigh neemt het leven,
 Doch so ghy meent helaes! of ghy die schoon bevleckt
 Door dijn vergifte galm, nochtans weer op-geweckt,

Komt sy nu glansigh aen en dy o Bloet te voren,
 Gelijck de Phoenix wort uyt sijne asch herboren:
 Bedrieger, wiens bedrogh en schandelijcke smaet
 Met vuyl onkuysche reen beroemt soo snoode daet.
 't Beginsel van u werck getuyght wat dy ontmoeten,
 Doen met een geyle kus gy onbeschoft quamt groeten;
 Een geyle kus: ay ja, vermenght met geyle reen
 't Geen dat ghy selfs betuyght, waer op ick seyde', gaet heen,
 Mijn eer die wort gekrenkt door 't onbeschofte vrijen,
 Een eerelijck gemoedt geen oneer en kan lijen:
 Was mijn geoorloft niet, seght ghy, om te verkeerem
 Met u, een eerlijck by-zijn kan geen Dochter deeren.
 Maer om te zijn bevrijt van u, heb ick geseyt:
 Ick bid u gaet doch heen, 't welck ghy soo spots verdreyt
 Oft ongeoorloft waer: wie met op-merck kan scheyen
 U schamperige dicht, die leest u rymerijen:
 En dat ghy 't rechte spoor van reed'lijckheyt en eer
 Verlaten hebt, en dwaelt daer af hoe langs hoe meer;
 Ghy klaeghde van u smert, seght ongeoorloft klagen,
 Daerom mijn eerbaerheyt het snappen niet kan dragen,
 Maer met een heusigheyt, en die noch sonderlingh
 Met goddelijcke schilt u soetgens tegen gingh,
 Maer dreef u henen als de somer-wint de pluymen
 Die Sephia sachtjens blaest; of als de Uyle ruymen.
 Het al-bestralend' licht, de schoone waerheys Son,
 Waer door ick u geteem met deftigheyt verwon,
 Dit tuyght, hoe dat ick niet in 't bloeijens' van mijn dagen
 De Werelt al te seer het hert heb toe-gedragen:
 Daerom ghy lasterlijck daer over my beschelt,
 Dat ick van ware deught geluckigh ben verselt:
 Ick laet een yeder een dees reden overleggen,
 Sy sullen al gelijck met my eensinnigh seggen:
 Dat ghy wel goddeloos vol boosheyt zijt, en sult
 Van yder hooren noch, dees heeft onrecht end' schult.
 Ghy spot met Godes Woort, en gaet u soo vergissen,
 En wilt al blindelings u noch veel minder missen:
 Godloose spotter die niet op het Godlijck siet,
 Vervremt van 't heyligh, kent het ware heyligh niet.
 Wanschepsels der natuer, die sonder recht of reden
 Mist ware heyl, en 's Heylants wil overtreden,
 Dit is sijn wil de klanck in Schrift wat sy van my getuyght.
 Wat doet ghy anders als te spotten met de Wetten
 Die Godt elck een toe stiert, en niet tot dwangh gingh setten?
 Natuer wijst elck de wegh, maer ghy geheel vervreemt
 De gaven der natuer, selfs aen natuer ontnemt,
 Die gy oock niet en kent noch wilt berispingh lijden,
 Maer stelt balstuerigh al, 't vermaen geheel ter zijden,
 Die gy met danckbaerheyt, en dienst t'erkennen hoort.
 Maer maect u van my wegh al benje heel verstoort,
 Om op een ander tijt my nochtans te bedriegen,
 En door een heyligh schijn en sachte slaep te wiegen:

De kleedingh en 't gelaet, die beyd in wesen vals
 De stricken zijn, die ghy geworpen om den hals
 Hebt van my, om alsoo mijn eerbaerheyt te schenden,
 En door dijn snootheyt, doch, te brengen in ellenden:
 O snoode huychelaer, met schijn-deucht soo bekleet,
 Die tot een valsche waen neemt 't wesen van dit leet
 Voor 't zalighmakend' woord, die d'oogen op-geslagen
 Tot sijnen Schepper bad, dat hy doch wil verdragen
 De smaet die sy hem deen, wiens volger ghy u noemt,
 In 't wesen en verdwaelst laet-dunckent u beroemt,
 De ware Gods-dienst steld' ghy my soo voor de oogen
 Datter nau mog'lijck waer t'erkennen dijne logen,
 Dies waert gy doen gelijk de Wolf met schapen vacht,
 Omhangen, ach! by wien 't onnosel dier verwacht,
 Niet denckend' op bedrog, betrouwt sich vry en veyligh,
 En toont haer lieve kaer de ware vrientschap heyligh,
 Die 't onversadigh Dier in 't eynd stelt aen een zy:
 Soo even gaet het oock, o schender, nu met dy,
 Gy die door schijndeugt waert geraeckt in mijne gonste,
 En soo het nut genoot van d'eerelijcke jonste,
 De teekens van de liefd', die 't liefde-dragent hart
 U sonde, (die u schud) door gaylheyte soo verwart:
 Ghy stelde aen een zijd, en deed' my schaem-root blosen,
 Dat ick bedrogen, ach! by my hadde verkosen
 't Schijnheyliglijck gewaet, 't voor-stellen van Godsdienst,
 Had my in slaep gesuyt, dies ick op 't ongesienst
 Van u wiert aengeranst, waer op van schaemt en vrese,
 Verwonnen, seyde ick laes, ick bid u laet dit wese,
 Met hevige gebeen, heb ick u hoogh belast,
 Maer of ghy schender daer niet op en had gepast,
 Steld' ick voor oogen dy, het snappen van qua menschen,
 Die niet als d'ondergang van haer Naburen wenschen.
 De vrees beving mijn ziel, verschroncken was 't gemoet,
 Daerom soo had ick graegh dees onhayl laes verhoet,
 Maer ghy by eer en eet, zweert my ach stil te zwijgen,
 Op hoope of ghy mocht d'onkuysche wil verkrijgen,
 Die ghy dijn dagen niet verkregen hebt noch sult,
 Hoewel ghy Eer-dief my daer valsch'lijk me beschult,
 Maer nu mijn eerbaerheyt dy van haer heeft gewesen,
 (O snoode Eer-dief) nu beschult ghy my met desen
 Sno schandelijcke smet: en soeckt de eeren-krans,
 (O drogh) my van het hoofd te rucken, maer geen kans
 En isser niet voor dy, noch niemant op der aerden,
 Mijn Eer ick meerder als het leven hou in waerden:
 Maer snoode lasteraer, door geyligheyt en nijt
 Gedreven tot dees daet, 'k weet dat gy barst van spijt,
 Om dat onkuysche lust haer nu niet magh volvoeren,
 't Waer wel veel nutter dat ghy uwen Mont ginght snoeren,
 So soud ghy met dijn schand ontdekken 't boose kruyt,
 En met u selven, daer ghy mijn mee strijcket uyt;
 Mijn Eer die waent ghy gantsch heel plat te tre'en met voeten,
 Om so mijn smaet te doen, die ghy sult dragen moeten,
 Het is een kleyne schant, t'ontereen ach een Maeght!
 Maer noch veel meerder schand voor die daer roem af draeght;

Maer gy draegt sonder daet veel opgeblasen roemen,
 Die maghmen u met recht de schandelijkste noemen,
 O bastaert van de eer, en 't eerelijck gemoedt,
 Die aen Natura selfs het grootste onrecht doet:
 Natuer die dwinget oock, 't gemoet sal u bewegen,
 Om de schantvlecken van de Dochters te verdeggen,
 En die met lijf en ziel manhaftigh voor te staen,
 En niet soo schandeloos oneerlijck te verraen:
 Wanschepsel, af-gedwaelt van eerlijckheyt en reden,
 Noeght u met dit berisp, hout u hier mee te vreden,
 Op dat ghy my niet sart, tot heviger ick ben,
 Ick die u niet ontsie, noch niet ontsien en ken.

FINIS.

Register

A

AMmarilletjen soete dier,	Fol. 22
Adieu Europia,	38
Ach Moorderesse, straffe Harderinne,	48
Ach schoone Krieckelia,	62
Ach Laura, die door u gefloncker,	84
Al wat den Heer geschapen heeft.	98

B

Beminde,, Larinde,, waer vinde,	50
---------------------------------	----

C

Cupido 't kleyne Wicht, heeft my,	51
-----------------------------------	----

D

Die Soete Somer-tijden,	35
Daer wert geschoten,	52
Des Winters als het regent,	57
Daer waren drie Soldaten,	63

Daer selder een Scheepje van voren, &c. 84

E

Een Ruytertje jongh van Jaren, 8

Eens in 't kriecken van het dagen, 15

Edel Karsou, maeghdeken suyverlijcke, 58

G

Galathea staect u snelle vlucht,	23
Galathea geestigh dier,	26

H

Het is geleden soo men seyt,	16
Hoot toe Matrosen al te saem,	53
Hoe lieflijck blinckt de deught,	69
Hoe werckje niet Leeuwerck,	80
Hoe soet is 't als de soete Min,	82
Heer Krelis, wat sinje een kluchtige, &c.	82
Haerlemse drooge harten nu,	90
'k Hoor Neeltje, 'k hoor ghy zijt de, &c.	94
Het was een Harderinne stout,	97

I

In d'eensaem nare nacht bedenck ick,	27
Ick die altijd in brande moet leven,	34
Ick die uyt mijn Lants-dou,	64
Ik vrijde op een tijt een soet Menniste,	101

K

Krispijken bistu kranck,	20
Klagende drijft Phillis 't Vee,	28
Kom voegh u by de vrolickheyd,	85
Komt mijn Flora, schoone Velt-goddin	96

L

Laest in 't kriecken al van den dage,	11
Liefd' is een alsoo soete lust,	32

M

Moy Meysjen ick heb voor desen,	46
Marten maet,, ick weetje raet,	50
Marion mijn lieve leven,	78

N

Nu onlanghs even eer de Son,	74
------------------------------	----

O

O Lief Dorinde weerde Maeght,	3
Och ick mach wel droevigh schrijven,	18
Op een morgen-stont gewesen,	45
O Lief ick mach, met re'en den eerste,	79
Onlanghs mijn Amarillis liep,	87

P

Prins Robbert is een Gentilman,	1
Phillis die mijn sin,	29
Princesse hier kom ick by nacht,	32
Parsische Koningin.	71
Phillis dreef op strant haer Vee,	88

Q

Quartier-Meester verheven, 6

R

Ras Laura laet u Schaepjens, 12

S

Smorgens in 't kriecken al van den, 5
 Siet de Winter kout en bar, 9
 Silvia mijn Lief, mijn soete Engel, 30
 Schoonder Rosimonde, 47
 Seght mijn wel soete Harderin, 60
 Siet hoe het wicht fijn sluyertjen, 76

T

'T was een Quartelaertjen vroegh, 40
 'T soet gevogelt hoortmen singen, 66
 'T oude Jaer dat is vergaen, 68

V

Vluchtige Coridon verbeyt, 43
 Verdwaelde niet meer dwaelt, 49
 Vrijertjes wilje met my gaen, 89

W

Waerde doen ghy scheyden,	13
Wat veylt den Cupido met sijnen,	19
Waer mach mijn Hardertjen wesen,	24
Wel wat hoor ick lieve Vrijster,	41
Wack're Harders vrolijck,	67
Wat sie ick ginder op de straet,	72
Wel Joosje, bent ghy de weelde moe,	93
Wat vreemdigheyt is dit, wat sie ick nu gebeuren?	102

Eynde van 't Register van 't Amsterdamse Rommel-zootje.